

letnik XVII • št. 6, junij 2010

Glasilo občine Trzin

odsev

*O ceni obnove
Ljubljanske se še
pogajajo*

*Darko Končan:
Le davki in smrt
so večni*

*Letošnja Trzinska
pomlad*

*Orhideje ob Beli
cesti*

Nova moč za zaščito jeter!

MOČNA FORMULA, VEČ ZAŠČITE

NOVO V LEKARNAH IN SPECIALIZIRANIH PRODAJALNAH

SILIMARIN PLUS

MOČNA DOZA S 175 mg standardiziranega izvlečka pegastega badlja s 140 mg silimarina. Obogaten z izvlečkom sladkega korena in vitamini skupine B. Učinkovito ščiti jetra, blaži poškodbe in pomaga pri obnavljanju. Za osebe z že prisotnimi poškodbami jeter. Za tiste, ki vsakodnevno vnašajo snovi, ki lahko ogrozijo zdravje jeter.

Natural Weat

POKLIČITE ZA BREZPLAČNO BROŠURO!

www.difar.si
info@difar.si

080 12 36

DIFAR

Ekotrend d.o.o.

- za nizkoenergijske in pasivne hiše
- za energetske adaptacije objektov

Načrtovanje in montaža toplotnih črpalk
STIEBEL LUTZ in solarne tehnike **De Dietrich**

Škrjančevo 8, 1235 Radomlje
telefon: +386 1 7294 296
e-mail: ekotrend@siol.net

**TRŽENJE
OGLASNEGA PROSTORA
V GLASILU ODSEV**

t: 01 839 64 00

**papirnica
čačka**

Po osemnajstih letih zapira svoja vrata. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem zveslim strankam, ki ste v vseh teh letih obiskovali našo malo papirnico.

Rezervirajte si poletni dopust pravočasno!

Oddamo stanovanja v Piranu:

- nova, opremljena, svetla stanovanja (KTV, domofon, sušilec za lase, sef, posoda in jedilni pribor, ...)
- 28 do 64m², za 2 do 4 osebe (možnost najema stanovanja s teraso)
- 30 metrov od morja (glavno kopališče v Piranu na Puntji)
- informacije in rezervacije: +386 1 83 96 400

OKNA - VRATA - SENČILA

Novo zastopstvo v Domžalah!

AJM zastopstvo JOMONT d.o.o.
Ljubljanska cesta 4j
1241 Kamnik
PE: Ulica Nikole Tesle 18
1230 DOMŽALE
tel/fax.: 05/99 24 849
GSM: 031/356 505
e-mail: ajm.jomont@siol.net

5% otvoritveni popust in 7% splošni popust

AJM d.o.o.
OKNA - VRATA - SENČILA

5%

Otvoritev + splošni popust trajajo 18.7.2010. splošni popust 31.7.2010. Popust velja za PVC program.

Dajmo, naši!

Svet je zajela nogometna mrzlica in velika večina se nas spreminja v navijače. Dajmo, naši!

V resnici pa je tisto tekanje za okroglim usnjem za naše preživetje zelo postranska stvar. Ampak lepo se je »odklopiti«, pozabiti na vsakdanje težave in čutiti adrenalinske naboje, ko se pred vrati te ali druge reprezentance dogajajo stresne stvari. No, nekateri s tem celo zaslužijo!

Nedolgo tega smo bili vrženi v drugo vrsto navijaštva. Namesto da bi pristojni, dobro plačani strokovnjaki, enotno, z vsemi silami zagotovili pravične meje našega državnega ozemlja, so odgovornost za rešitev po dolgih letih prerekanj zvalili na vse nas. Ker pri nekaterih politikih ni pomembno, če kdo dela slabo, le »da je naš«, se nam dogaja, da nas vprašajo, ali je sporazum za arbitražno dober ali ne, pri tem pa že v naprej povedo, da niti ni važno, kaj si mislimo o sporazumu, ki so ga dosegli, navijati moramo le za eno ali drugo opcijo. Vloga takih navijačev pa ni spodbudna. Hrvatje se na mrtvo kregajo o vsem, ko pa gre za njihov nacionalni interes, za meje, pa so enotni. Žal te lekcije Slovenci ne obvladamo.

V našem malem Trzinu pa se že oblikujejo nove navijaške skupine. To se dogaja tudi po sosednjih občinah, a vseeno moramo spregovoriti o tem, saj se v

naši občini vse več razmišlja, pogovarja, nekateri naši soobčani pa so celo že zelo predani pripravam na jesenski predvolilni cirkus. Zdaj je pomembno, da vsak posamezni kandidat postane prepoznaven, da se volivci zavedo njegovih kvalitativnosti in prednosti pred vsemi drugimi. V Trzinu, ki je relativno razvita občina, so kandidati, še zlasti zaradi gospodarske krize, kar v škripcih, saj ne morejo obljubljeni revolucionarnih sprememb: novih šol, trgovin, cest in športnih dvoran ... Saj to pravzaprav vse že imamo, le marsikaj se da izboljšati. Pristojnosti občin so zdaj sorazmerno majhne, vsi postopki za nove naložbe pa silno zamudni in birokratsko zapleteni. Kdor od bodočih kandidatov tega ne ve, nima na volitvah kaj iskati. A volivcem bo treba nekaj obljubiti. Kaj naj bi to bilo, je pa najtrša uganka predpočitniških dni za nadebudne kandidate. Župan lahko obljubi, da bo nadaljeval po začrtani poti in s svojimi izkušnjami še kaj izboljšal, tisti, ki še niso »pri koritu«, pa lahko obljublajo nove pristope, nove poglede in nov način dela. Do tu je vse enostavno, ampak zdaj je pa treba dobiti še navijače in volivce prepričati, da je razmišljanje posameznega kandidata edino zveličavno in da je prav on tista osebnost, brez katere se bo v Trzinu vse ustavilo.

Tisti, ki se spoznajo na psihologijo posameznikov in še zlasti psihologijo množic, vedo, da točke pridobiš, če pokažeš, da si boljši kot drugi. To se da doseči na različne načine, z različnimi akcijami, najlažje pa je, če pokažeš, da je naspro-

tnik slabši od tebe, da dela napake in da tako pa res ne gre. Ker je vedno lažje biti general po bitki kot pred ali celo med njo, je najlažje oceniti, da so bile napake tam in tam, da to ni dobro in da je to treba izboljšati. Ker so ljudje nezaupljivi in tudi niso priplavali po juhi, takšno modrovanje posameznika običajno nima prav dosti učinka. Zato pa je treba imeti navijače. Pridobiti moraš nekaj somišljenikov, še bolje kar vernikov, ki verjamejo v tvoje sposobnosti in tvojo pot. Če je teh navijačev dosti, zlahka rušiš okope nasprotnikov, saj je ljudi v takem lažje prepričati: »Če toliko ljudi verjame v to, če tako razmišljajo, potem je to že upoštevanja vredno!« Ko okrog sebe zbereš zadostno število navijačev, je vse lažje! Navijači pa več ne razmišljajo o vrednosti tistega, kar kandidat govori. Važno je le, da s tem prehitijo nasprotnike. Začne se tekma, adrenalin poživlja žile in sploh je lep.

Zato, spoštovane bralke in bralci, če si ne želite navijaških užitkov v predvolilni kampanji in si želite, da bi prihodnje volitve Trzinu prinesle kar najboljše vodilne, ohranite mirno kri in glavo. Odprite oči! Poslušajte obljube in strogo vrednotite predvolilne poteze kandidatov. Ne pustite, da zakonitosti obnašanja množic vplivajo na vas. Vzemite si čas za premislek! Časa je še dovolj! Pred nami so še počitnice! Ali ste že zaznali, kako zdaj ob večerih lepo dehti lipovo cvetje, kako s temi vonjavami tekmuje bezeg in kako kresničke že prižigajo svoje lučke za svatovsko veselje ob kresu?

V imenu uredništva vsem bralkam in bralcem Odseva tudi čestitamo ob dnevu državnosti!

UREDNIK

Odsev

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Joži Valenčak, Emil Pevec, Miha Pavšek, Tjaša Banko, Zmago Knuplež, Tilen Hvasti, Frane Mazovec, Dunja Špendal, Majda Šilar, Zinka Kosmač in Brigita Crljenič

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk: **IR Image d.o.o.**

Trženje:

Oglaševalska agencija IR Image d.o.o.,
Tel.: 01 839 64 00

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno
in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
juljsko
številko
oddajte
do

5.
julija
2010

Slika na naslovnici:

Utrinek s Trzinske pomladi

Foto: Andrej Nemec

Vabimo na gasilsko veselico!

Trzinsko prostovoljno gasilsko društvo bo v soboto, 26. 6., ob 19. uri na ploščadi za KUD-om pripravilo gasilsko veselico. Igral bo ansambel Galop, za hrano in pijačo pa bodo poskrbeli gasilci sami. Srečelova tokrat na veselici ne bo, bo pa veselo in živahno, zato **VABLJENI!**

PGD TRZIN

Županov kotiček

Časnik Finance je v zadnjem času dvakrat pisal o razvitosti slovenskih občin in o njihovih razvojnih strategijah ter drugih dosežkih, pri čemer je bila posebej izpostavljena Občina Trzin kot najbolj razvita slovenska občina. Časnik navaja, da na osnovi preverljivih statističnih podatkov Občina Trzin dosega koeficient razvitost 1,54, sledi ji druga najbolj razvita občina, to je Občina Šempeter Vrtojba s koeficientom 1,36 in nato še Občina Domžale (1,32), Občina Grosuplje (1,30) in, kot peta, Mestna Občina Ljubljana s koeficientom 1,29. Zadnja naj bi bila s koeficientom razvitosti 0,46 Občina Solčava. Med merili za ugotavljanje koeficienta razvitosti so izpostavljene zlasti naslednje kategorije: dohodek na prebivalca občine, poseljenost, dodana vrednost gospodarskih družb, delež prebivalstva, priključenege na kanalizacijo, število kulturnih spomenikov na prebivalca, stanje socialne in družbene infrastrukture itd. Tisto, kar želim pri tem poudariti, je, ob dejstvu, da gre tudi za nekatere danosti, na katere ni mogoče posebej vplivati, jih je pa mogoče smiselno izkoristiti (npr. bližina Ljubljane, vendar so blizu Ljubljane tudi nekatere druge občine, ki te bližine niso enako dobro izkoristile), med kazalci razvitosti pa so tudi kategorije, ki so v celoti odvisne od občinske politike in strategije razvoja občine (poseljenost, razvitost vseh vrst infrastrukture, število in stanje kulturnih spomenikov idr.). Z drugimi besedami, tudi na razmah gospodarskih dejavnosti v določenem okolju lahko zelo vpliva občina, vendar največkrat ne toliko z deklarativno razvojno politiko, temveč predvsem z ustvarjanjem dejanskega podpornega okolja oziroma zagotavljanjem pogojev za razvoj, ki so lahko odločilni, čeprav morda ne sodijo med tiste pogoje, o katerih se največ govori in piše.

Leta 2008 je svoj pregled razvitosti občin, ki se nekoliko razlikuje od lestvice, objavljene v časniku Finance sredi maja letos, razposlala po občinah tudi Vlada RS. Na vladni lestvici je bila na prvem mestu Mestna Občina Ljubljana, na drugem mestu, tik za Ljubljano, pa Občina Trzin, pri čemer velja poudariti, da so bila pri oblikovanju te lestvice (prva MOL, druga Občina Trzin in potem Šempeter Vrtojba ter Log Dragomer itd.) upoštevana nekoliko drugačna merila oziroma tudi nekatera druga merila, ki so potisnila na prvo mesto MOL, čeprav MOL, zlasti kar zadeva pokazatelj komunalne infrastrukture, zaostaja za Občino Trzin, po drugi strani pa tedaj v Občini Trzin še ni bilo doma za starejše itd. Lahko bi rekli, da tako po merilih gospodarske razvitosti kot tudi po merilih širše zasnovanega koncepta splošne razvitosti (upoštevajoč socialno, kulturno in še kakšno drugo komponento) Občina Trzin sodi v najozži vrh (na prvo ali vsaj drugo mesto) med slovenskimi občinami.

Seveda pa bi si zlasti jaz sam želel vedeti, kako visoko bi se uvrstila naša občina, če bi bil indeks razvitosti merjen po merilih »indeksa človeškega razvoja«, torej v skladu s konceptom, ki so ga pred leti razvili v okviru OZN in ki veliko bolj upošteva tudi zagotovljenost infrastrukture za socialne, kulturne, športno-rekreativne infrastrukture, analizira tudi pokazatelje odnosov med interesnimi skupinami in sloji znotraj družbe, raven socialne države in ne nazadnje tudi t.i. »indeks sreče«, ki ga seveda ugotavlja jo z anketami in sociološkimi raziskavami. Koncept razvoja Občine Trzin smo namreč zastavili ob upoštevanju teh izhodišč in menim, da je v skladu s tem konceptom, ki postavlja v ospredje tudi vidik varstva okolja oziroma narave in se tudi zato imenuje »trajnostni« ali »vzdržni« razvoj, potrebno razvijati Trzin tudi v prihodnje. Menim, da smo se ravno zato uspeli izogniti nekaterim težavam in stiskam, ki ta čas pestijo tudi posamezne sosednje občine in so posledica pretiranega priseljevanja v te občine v zadnjih letih, kar samo po sebi povzroča konflikte in napetosti v prostoru, povrhu pa nastajajo tudi težave, ki so posledica neuskaljenosti razmaha stanovanjske gradnje z razvojem potrebne (komunalne, prometne, socialne in druge) infrastrukture. Trzin se je v preteklosti s temi težavami že dobro seznanil in vsaj nekatere še vedno opažamo in zato se je nekoliko bolj zadržana politika na področju stanovanjske gradnje izkazala kot nedvomno smiselna.

Je pa potrebno povedati, da takšna razvojna politika zahteva nenehno iskanje kompromisov in dobro premišljenih rešitev, ob katerih se vedno znova postavlja vprašanja o usklajenosti ukrepov in posegov v prostor in v socialna razmerja. To se kaže tako na ravni velikih vprašanj, na primerov konceptov poselitve, usmerjanja gospodar-

skega razvoja ipd., kakor tudi na ravni na videz manj pomembnih ali celo malenkostnih vprašanj, ki pa imajo velikokrat velik pomen za stanovalce tega ali onega dela, uporabnike te ali one pešpoti, obiskovalce tega ali onega lokala itn. Gre, recimo, tudi za vprašanja, kot na primer, ali asfaltirati neko sprehajalno pot ali ne (mlade mamice z vozički zahtevajo asfalt, starejši sprehajalci bi imeli rajši peščeno stezo) ali za vprašanje, ali bo avtobusna postaja ostala tam, kjer so je ljudje navajeni ali bo morda prestavljena za sto metrov stran ipd. Pri tem pa je važno, da je visoka raven zadovoljstva bolj pogosto rezultat številnih manjših zadovoljstev kot trajno in intenzivno zadovoljstvo nad enim samim razlogom.

TONE PERŠAK

Telefonske številke Občine Trzin:

01/564 45 43

01/564 45 44

01/564 45 50

Številka faksa:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. - 14.

sreda 8. - 13. in 14. - 18.

petek 8. - 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 1/2f oziroma na telefonski številki 01/564 47 30.

SDS

VABILO

na poslanski večer

z Alenko Jeraj

v torek,

22.6.2010,

ob 20:00 uri v

Dvorani Marjance Ručigaj,
Ljubljanska 12f, v Trzinu.

TEMA:

**SOCIALNA VPRAŠANJA in
POKOJNINSKA REFORMA**

Vljudno vabljeni!

MILICA ERČULJ,
KANDIDATKA ZA ŽUPANJO

Pogovor z županom Občine Trzin g. Antonom Peršakom

O ceni obnove Ljubljanske se še pogajajo

Občani smo ponosni na obnovljeno Ljubljansko cesto in še zlasti most na njej. Zanima nas, koliko je ta pridobitev olajšala občinsko blagajno? Ali je cesta že dobila uporabno dovoljenje? Kolesarji opozarjajo, da so prehodi na pločnike ob izvozih k hišam previsoki in da bi jih bilo potrebno zbrusiti ali narediti majhne klančine. Ali na občini razmišljate kaj o tem?

To investicijo (obnova in modernizacija Ljubljanske ceste, nova javna razsvetljava, delna obnova in posodobitev komunalne infrastrukture v tem delu in rekonstrukcija ter razširitev mostu) sem že nekajkrat navedel kot primer naložbe, pri kateri nam je kriza šla »na roke«, saj smo na razpisu za oddajo del dosegli znatno nižjo ceno od projektantske ocene. Strokovna ocena investicije je prvotno znašala za vsa predvidena dela (izvedba, nadzor in projektiranje ter priprava investicijske dokumentacije) okrog 460.000 €, na razpisu za izvedbo del pa je »zmagal« izvajalec, ki je ponudil dokaj nižjo ceno od ocene stroškov same izvedbe del. Res pa je, da bo končna cena blizu prvotnim ocenam, ker smo (deloma zaradi varnosti, deloma zato, ker smo želeli, da bo most čim lepši in smo se odločili za ograjo iz nerjavčega jekla, ker smo želeli mostu dati tudi značaj in pomen spomenika, saj se je prav na njem in ob njem odvijala I. 1991 ena pomembnejših bitk v vojni za Slovenijo, in ker so bile v projektu nekatere količine materialov in izmere prenizke) naročili nekaj dodatnih del in sprememb, zlasti kar zadeva dolžino ograje (varnost) in izvoze ter uvoze k hišam ipd. O razliki se z izvajalcem še pogajamo, vendar bo tudi po vsem tem cena še vedno nižja od že omenjene prvotne ocene. Kar zadeva morebitne napake v izvedbi (previsoki robovi ipd.), stvari še preverjamo, in če se bo izkazalo, da gre za odstopanja od normativov, bomo seveda podali reklamacije in zahtevali popravke.

Ob Pšati na območju T3 v zadnjem času vidimo modre cevi, ki jih bodo verjetno tam položili v zemljo. Krajanje sprašujejo, za kakšen poseg gre in ali bodo potem mogoče tudi asfaltirali preostanek pešpoti ob Pšati?

Cevi so namenjene sanaciji vodovoda. Gre za zamenjavo dotrajanih cevi glavnega dovoda vode, ki se potem nadaljuje z že zamenjanim vodom do vodohrana vrh Ongra. Cevovod je nujno potrebno obnoviti, saj bi lahko prišlo tudi do okvare, kar bi imelo posledice v motnjah oskrbe. To smo najprej nameravali izpeljati v okviru velike naložbe, ki jo pripravljamo skupaj z drugimi sosednjimi občinami in naj bi jo izpeljali s sofinanciranjem kohezijskega sklada EU, vendar se v zvezi s tem priprave iz različnih razlogov zelo vlečejo in ne moremo več čakati. Kar zadeva pešpot, je res prevladala opcija, da se pot asfaltira. Interesi so glede tega sicer zelo različni. Ljudje, ki pot uporabljajo predvsem za sprehode, nasprotujejo asfaltiranju (ravno v prejšnji številki je bil v zvezi s tem objavljen tehten prispevek ene ob občank), drugi, zlasti mlade mamice, ki se tod sprehajajo z otroškimi vozički, vztrajno zahtevajo asfaltiranje, in seveda skupaj z njimi tudi njihovi možje in starši ... Skratka, pot bomo asfaltirali, čeprav se tudi jaz bojim, da bo potem privabila več mopedistov in kolesarjev, kar bo motilo ravno sprehajalce in mlade mamice z vozički. Ampak tako je; brez kompromisov pač ne gre in zahteve po asfaltiranju so prisotne že ves čas vsaj tri, štiri leta.

V Trzinu zaenkrat nimamo posebnih težav s pomanjkanjem prostorov v vrtcih za naše najmlajše, vseeno pa občani sprašujejo, kdaj se bo začela gradnja novega vrtca na območju sedanjega vrtca Žabica. Kakšen bo terminski načrt gradnje?

To investicijo že zelo intenzivno pripravlja-

mo, čeprav se morda komu zdi, da že precej časa govorimo o njej. Nekaj več časa smo si vzeli, da smo temeljito preverili različne možnosti in koncepte izgradnje t.i. nizkoenergetske stavbe, ki pa mora biti zgrajena v skladu z vsemi standardi, pred-

pisanimi za vrtce. Medtem smo nekaj časa porabili tudi za pridobitev študije možnosti za najbolj gospodarno izkoriščanje obnovljivih virov energije na tem mestu (potrebna je bila tudi poskusna vrtna na terenu, ker smo želeli preveriti razpoložljive količine talne vode in sestavo tal glede na možnost pridobivanja energije po konceptu »Isomax«, vendar se je izkazalo, da tla niso primerna za takšno odločitev itd. No, ne glede na vse to, je izdelan terminski plan, po katerem naj bi bil vrtec, če se ne bo zgodilo res kaj zelo nepredvidenega, jeseni leta 2011, a tudi nepredvideni zapleti lahko podaljšajo ta rok kvečjemu za mesec, dva, največ tri. Ta terminski plan je narejen tako, da je v njem tudi nekaj rezervnega časa za morebitne pritožbi v zvezi z razpisom, hkrati pa upošteva odločitev za tehnologijo gradnje, ki omogoča, da načrt izpeljemo tako hitro.

Občani nas opozarjajo na dejavnost strelcev na območju kamnoloma v gozdu pod Dobenom ob meji naše občine. Ljudje sprašujejo, kaj se tam dogaja in ali je lahko tamkajšnja dejavnost strelcev nevarna za mimoidoče.

O tem vem samo toliko kot vi. Morebitno dovoljenje za to, da strelci uporabljajo kamnolom, je namreč v pristojnosti drugih organov in ne občine, in tudi nadzor nad tem ali morebitna prepoved je v pristojnosti drugih organov. Samo slišal sem, da v zvezi s tem že tečejo določeni postopki. Skratka, Občina te vrste dejavnosti ne more niti dovoliti niti prepovedati, kolikor je dovoljena.

Številni krajanje so nezadovoljni s prekrbno v Merkatorju. Izbira naj bi bila zelo pomanjkljiva tudi pri osnovnih živilih (meso, mesni izdelki, sadje in zelenjava). Vemo pa tudi, da je Merkator najdražji trgovec. Ker vsak pač nima avtomobila, da bi se lahko zapeljal v

Domžale ali Ljubljano, vas sprašujemo, ali si na Občini prizadevate privabiti še kakšnega trgovca v naš kraj? Konkurenca je vedno dobrodošla.

Kot veste, saj spremljate seje občinskega sveta, da si za to prizadevamo. Je pa težko, ker seveda vsak trgovec naredi tržno raziskavo in ko ugotovi, da se Trzinci v veliki meri oskrbujemo drugod, »scaga«, kot temu rečemo. Govorim o velikih trgovcih. Majhni trgovci pa dandanes, kot žal vemo, nimajo skoraj nobene možnosti za preživetje.

Eden od naših bralcev je zapisal: »Novi športni park v Mlakah je velika pridobitev za krajanje, vendar se ne morem otresti misli, kako nekateri vandali uničujejo to pridobitev. Mislim, da ni nobene nadzora (če pa je, je ta zelo, zelo slab). V večernih urah se dogajajo stvari, za katere ta park ni bil mišljen. Nočno popivanje, razgrajanje, vandalizem in še kaj. Tudi vožnje s kolesi, skuterji in štirikolesniki niso izjema. Mislim, da bi morali razmisliti, da se v večernih urah uvede čuvaj - ta bi bil cenejši od škode, ki nastaja (prevračanje stranišča, uničevanje ograje itd.)« Kako mu lahko odgovorite?

Jaz se seveda tako z vami kot z neimenovanim občanom strinjam in zato Občina tudi občasno naroča varovanje ŠRP v Mlakah in nekaj učinka to vendarle ima. Res pa je, da bi stalno nočno varovanje predstavljalo za občino nevzdržno visok strošek, morda celo več deset tisoč €, kajti te službe so drage ali pa bi samo za to potrebovali dva zaposlena. Po drugi strani pa se sprašujem, zakaj se pravzaprav pojavljajo ti valovi vandalizma (pojav namreč ni stalen). Sam sem tudi v pogovorih z neugnanimi mladci opazil, da pravzaprav očitno o tem, kaj njihovo ravnanje sploh pomeni, nihče ne govori na drug način kot na način preganjanja, nadiranja ipd. Sam sem nekajkrat poskusil s pogovorom in vsaj v nekaterih primerih, se mi zdi, da je tak pristop imel določen učinek. Seveda ne bi rad vsega pripisal negativni družbeni klimi, fetišizaciji privatne lastnine po eni strani in nemarnemu odnosu do javne lastnine po druge strani, ki sta značilna za Slovenijo v zadnjih časih, pa vendar se mi zdi, da tudi pogosti pojavi vandalizma kažejo, da nekaj v družbi ni v redu. A, kot rečeno, mi občasno naročamo varovanje, bom pa tudi po tej spodbudi razmislil in skušal najti še dodatne možnosti, kako se tega problema lotiti. Morda tudi v okviru t.i. šolskega parlamenta. Enkrat sem že tudi poskusil s »Zborom mladih občanov«, sicer ne preveč uspešno, ampak morda bom še kdaj poskusil.

MIRO ŠTEBE

Poročilo s 33. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Tudi po odpadkih na vidnem mestu

Ena zadnjih sej občinskega sveta v tem mandatu, junijska ali 33. redna seja, se je zaradi poletnega časa in predloga občinskega svetnika Draga Kostevca na prejšnji seji začela, posebno za zaposlene, v nekoliko primernejšem času, ob 17. uri, zaradi usklajenosti članic in članov sveta pa se je kljub sorazmerno obsežnemu dnevnemu redu – na programu je bilo kar 11 točk, končala že približno štiri ure kasneje.

Najprej so svetnice in svetniki brez posebnih zapletov potrdili lansko premoženjsko bilanco občine. Po tej bilanci je imela občina lani za 16.300.630 € nepremičnin, vrednost aktive je znašala 23.858.898 €, kolikor je znašala tudi pasiva. Ker je Občina bilanco stanja pravočasno že oddala na Ministrstvo za finance in nanjo niso prejeli nobenih pripomb, kar je pomenilo, da je pripravljena po predpisih in v okviru dovoljenih odstopanj, tudi Občinski svet na bilanco ni imel pripomb.

Prav tako so brez ugovorov potrdili dokončno poročilo Nadzornega odbora Občine Trzin o pregledu kolesarskega društva Felixi Trzin. Nadzorni odbor je podal poročilo z zadržkom, ker so v finančnem poročilu društva naleteli na podatke o porabi denarja za servisiranje koles udeležencev na maratonih, kar ni bilo prikazano v skladu z vsemi zahtevami pravili.

Pijemo dobro vodo

Bolj živahna razprava je bila ob poslušanju poročil o kakovosti vode v Trzinu iz vodooskrbnih sistemov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik in o delovanju javnih služb, ki v Trzinu skrbijo za oskrbo s pitno vodo, za odvajanje odpadnih voda in ravnanje z odpadki. Kot je zatrjeval predstavnik JKP Prodnik Aleš Stražar v Trzinu pijemo kakovostno vodo, ker pa so v poročilu o kakovosti pitne vode na našem območju, ki ga je pripravil Zavod za zdravstveno varstvo iz Kranja, omenjene tudi majhne količine atrazina, ki je v Sloveniji v celoti prepovedan od leta 2003, so se svetniki zanimali, kako da se ta kemikalija še pojavlja v vodi. Predstavnik

Prodnika na vsa vprašanja ni mogel odgovoriti, zatrjeval pa je, da gre za zelo nizke vrednosti, ki so precej pod spodnjo, še dovoljeno vsebnostjo te snovi v vodi. Podobno kot pri drugih sledih pesticidov, mineralnih gnojil in škropiv v vodi z vodozbirnega območja na Mengeškem polju, tudi pri teh snoveh zaznavajo njihovo večjo prisotnost v vodi v poletnih mesecih, kar priča, da nekateri kmetje še vedno za škropljenje svojih polj posegajo po teh škropivih. G. Stražar je tudi povedal, da v naslednjem srednjeročnem obdobju načrtujejo izgradnjo še petih črpališč vode na tem območju, voda iz globljih vrtin pa je na tem območju še bolj kakovostna in neoporečna. Udeležence se je tudi zanimalo, zakaj je v vodi, ki jo po vodovodu dobivajo v obrtno-industrijski coni, toliko drobnega peska in kako je to mogoče odpraviti. Ob sprejemanju sklepa o seznanitvi s poročilom o razmerah pri oskrbi Trzina s pitno vodo pa je Občinski svet sprejel še dopolnilo, ki od JKP Prodnik zahteva, da Občinskemu svetu za septembrsko sejo pripravi podrobnejše poročilo o mehanski čistosti oz. onesnaženosti pitne vode iz vrtin vodooskrbnega sistema Domžale, iz katerih se s pitno vodo oskrbuje tudi občina Trzin. Če bodo ugotovili onesnaženost vode, pa morajo Občinski svet seznaniti tudi z ukrepi za izboljšanje kakovosti vode.

Tudi iz cone precej odpadkov

Pri tej točki dnevnega reda so spregovorili tudi o delovanju kanalizacijskega sistema na območju Trzina in o zbiranju in ravnanju z gospodinjskimi in drugimi odpadki v občini. Pri tem je bil še zlasti zanimiv podatek, da se Trzinci po statističnih podatkih glede na količino zbranih odpadkov na prebivalca uvrščamo na drugo ali tretje mesto v državi. Glede na to, da je Trzin po teh podatkih tudi najbolj komunalno opremljena občina in tudi najbolj razvita, se pojavlja vprašanje, ali so takšni rezultati plod dobro organiziranega odvoza odpadkov, g. župan pa je pri tem opozoril, da na skupno količino v Trzinu zbranih odpadkov precej vpliva tudi industrijska cona, kjer sicer ni veliko stalnih prebivalcev,

podjetja, v katerih je več tisoč zaposlenih, ki pridejo na delo od drugod, pa »proizvedejo« tudi zelo veliko odpadkov. To je potrdil tudi predstavnik Prodnika, ki je zatrdil, da ob sredah v Trzinu odpadke zbirata po dva njihova kamiona, eden v coni, drugi pa v drugih delih občine.

V naslednji točki je Občinski svet obravnaval letno poročilo Zdravstvenega doma Domžale za leto 2009. Direktor Zdravstvenega doma dr. Janez Svovljšek je na kratko povzel delovanje doma v lanskem letu in načrte za naprej, Mojca Tavčar pa je poročala še o novih pridobitvah zdravstvene ambulante v Trzinu.

Brez pripomb na delo društev

Ko so pri naslednji točki obravnavali letna poročila 16 trzinskih društev, so udeleženci seje sklenili, da poročila, ki so jih podrobneje obravnavali že na sestankih pristojnih teles Občinskega sveta, potrdijo kar v svežnju ter tako precej pospešijo delo sveta.

Pri sedmi točki dnevnega reda je Občinski svet sprejel Obvezno razlago odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje starega dela Trzina. Odlok, ki se nanaša na ureditvene zasnove tega dela Trzina, namreč dovoljuje postavitev večstanovanjskih objektov, ker pa pojem »večstanovanjski objekt« v Odloku o PUP ni opredeljen, je prihajalo do nekaterih napačnih razlag, zato so na junjske seji določili, da je v zvezi s tem potrebna »obvezna razlaga« pojma večstanovanjski objekti, ki določa, da gre pri tem lahko za največ tristanovanjske objekte. Sklep naj bi preprečil individualne razlage tega pojma v odloku.

Nekoliko bolj živahna razprava pa se je vnela ob obravnavi meril in pogojev za določitev obratovalnega časa gostinskih obratov v Trzinu. Nekateri udeleženci razprave je motilo predvsem to, da so v odloku merila za gostilne v starem delu naselja nekoliko drugačna kot za gostinske obrate na območju Mlak ali na območju ulic Peske in Špruha v OIC. Predstavniki Občine so pojasnili, da na režim obratovalnega časa uveljavljenih gostiln v starem delu Trzina doslej ni bilo nobenih pripomb, medtem ko je pritožb in kritik glede obratovalnih časov nekaterih lokalov v coni in Mlakah zelo veliko.

Po skrajšanem postopku so sprejeli tudi spremembe Odloka o določitvi volilnih enot v Trzinu, brez zadržkov pa so potrdili tudi spremembe Načrta za občinsko pridobivanje nepremičnin na njenem območju. Spremembe bodo omogočile nakup zemljišč, ki jih bo Občina potrebovala, ko bo začela urejati nov izvoz iz industrijske cone, ki naj bi ga uredili na koncu cone pred Dobravo.

G. župan je ob koncu napovedal, da bo naslednja, julijska seja Občinskega sveta predvidoma 21. julija, tako da bomo o njej v Odsevu poročali šele septembra.

MIRO ŠTEBE

Preverite veljavnost osebnih dokumentov

Upravna enota Domžale obvešča vse imetnike osebnih dokumentov, da pred odhodom v tujino preverijo njihovo veljavnost.

Ker v letošnjem letu poteče veljavnost večjemu številu osebnih dokumentov, vam želimo, v želji, da bi se izognili daljšim čakalnim vrstam in nepotrebnim nevšečnostim ob prehodu meje, predlagati, da še pred obdobjem letnih dopustov in morebitnih potovanj v tujino preverite veljavnost osebnega dokumenta.

Osebna izkaznica in potni list sta javni listini, s katerima državljan Republike Slovenije dokazuje svojo istovetnost in državljanstvo, prav tako ju uporablja za prehod državne meje. Osebna izkaznica se lahko uporablja za prehod državne meje le v primerih in pod pogoji, kot je to določeno z meddržavnim sporazumom. Slovenski državljanji lahko z veljavno oseb-

no izkaznico potujejo v države članice Evropske unije in nekatere druge države. Več informacij o pogojih vstopa v posamezne države najdete na spletnih straneh Ministrstva za zunanje zadeve www.mzz.gov.si

Posebej želimo opozoriti tiste, ki še ne posedujejo veljavnega osebnega dokumenta, da mora državljan Republike Slovenije, ki dopolni 18 let starosti in nima veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ, imeti osebno izkaznico.

Na naši spletni strani <http://www.upravneneote.gov.si/domzale> lahko preberete, kaj vse potrebujete za pridobitev osebnega dokumenta. Vlogo za izdajo novega osebnega dokumenta lahko podate v času uradnih ur na katerikoli upravni enoti v Republiki Sloveniji.

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

Kmalu eno gradbišče manj

Na posodobljeno Ljubljansko cesto smo se hitro navadili, prebivalci soseske Marlesovih hiš v Mlakah pa že nestrpnost čakajo na zaključek del ob kraku Kidričeve ceste od Mlakarjeve ulice proti obrtni coni. Kot smo izvedeli, naj bi dela tam zaključili v teh dneh, poleg ureditve kolesarske steze in dodatnih parkirišč bodo tam poskrbeli tudi za komunalne vode. Dlje pa bo treba čakati na dokončanje posodobitve Mengeške ceste. Kot so nam povedali, naj bi dela na približno dveh tretjinah ceste zaključili v avgustu, če bo država zagotovila denar za dokončanje obnove ceste še v tem letu, pa še

nihče ne ve. Prebivalci ob Mengeški cesti se veselijo ureditve pločnikov in posodobitve ceste, vseeno pa opozarjajo, da zdaj tam, kljub prepovedi vožnje, še vedno kolikor se da drvi tovornjaki. To je še zlasti nevarno za pešce, ki se zdaj, ko so bodoči pločniki še nedokončani in tudi razkopani, na poti v šolo ali po opravkih umikajo na cestišče in se tako izpostavljajo nevarnosti. Občinski svetnik Ivan Novak je prav zato na zadnji seji Občinskega sveta pozval vodstvo občine, naj doseže, da bodo policaji bolj nadzorovali promet na Mengeški cesti, hkrati pa je predlagal, naj se predstavniki občine dogovorijo z izvajalci, da bi pločnike, tam kjer je to že mogoče, asphaltirali in tako omogočili prebivalcem lažjo, predvsem pa varnejšo pot preko gradbišča.

MŠ

OLGA STOPAR, dobitnica letošnje bronaste plakete Občine Trzin

Urediti se moraš zase, za ljudi in dogodek!

Pogovor z gospo Olgo Stopar za trzinski Odsev ni enostaven. Ni enostaven zato, ker je pogovor o katerikoli zadevi z njo sicer stvaren, vendar čustven. Čustva so tista, ki jo spravijo v smeh ali jok. Je človek načel, odkrita do problemov in napak in nepopustljiva tam, kjer ve, da ima prav.

“ Pa še en aplavz za predsednika gospoda Pavliča, ki si je prizadeval za že tradicionalno prireditev Društva upokojencev Žerjavčki “Trzin poje in pleše!” - Olga, to so bile tvoje besede ob zaključku omenjene prireditve in vem, da si to povedala iz srca. Ali meniš, da se organizatorjem prireditev in drugih dogodkov premalokrat zahvalimo, jim damo priznanje, četudi samo z aplavzom.

V Trzinu so številna društva, ki preko cellega leta za svoje člane in za obiskovalce organizirajo številne prireditve in dogodke. Med njimi je tudi Društvo upokojencev Žerjavčki, katerega članica sem. Vem, koliko je priprav, prizadevanj, dogovarjanj in tudi stroškov, da pripravimo všečen program. Če omenim samo pevski zbor, recitatorsko skupino, ustvarjalno delavnico in še vse drugo, kamor vabimo naše člane in se na prireditvah predstavljamo občinstvu. Zato človeka žalosti, ko obisk ni temu primeren, vendar naj vsaj aplavz poplača ...

Biti med prejemniki priznanj mi je v čast, še posebej zato, ker gre za domače priznanje v domačem kraju.

In če nadaljujete s to temo, kako bi ocenila ponudbo najrazličnejših prireditev in dogodkov v Trzinu?

Pri nas imamo praktično vse, zato odločitev, kaj izbrati, ni težka. Od telovadbe, športa - kot so kolektivni športi, tek, pohod, smučarija, planinske ture ... Če pa

se ustavim pri kulturi, je izbor še posebno bogat. Seveda si vsak izbere svoj žanr, in moram reči, da je tu ponudba res pestra in kakovostna, tako da lahko vsakdo doma zadovolji svoje apetite. Sama imam zelo rada kulturne večere, ki jih organizira naš župan; za vsakega se posebej pripravim. Moja ljubezen so knjige in zato delujem v literarni skupini Krajevne knjižnice Trzin. V moji mladosti se je tu in tam zgodila kakšna veselica ... Mladi pa smo imeli mladinske plese, igrali igre, za Prešernov dan predstavili kakšno “Železno cesto” in “Povodnega moža” ter recitacije.” Prav recitali mi “ležijo” – vživim se v tekst, ki ga recitiram. Vesela sem, da v Društvu upokojencev ali drugih prireditvah tudi sedaj dobim to priložnost.

Vem, da so tvoje korenine iz Prekmurja, si pa, kot praviš, prava Trzinka ...

Moja starša sta bila oba Prekmurca. Kot sezonska delavca sta prišla v te kraje, se poročila in ustvarila družino. Rojena sem bila pa pri Naudu in tam živela do šestega leta. “Naud” je izpeljanka besed “na vodi”, stavba pa se nahaja na začetku Ulice Za hribom, nekraj je bil tam grajski mlin.

Ko je oče postal traktorist na posestvu Jabla, smo dobili stanovanje v njihovih prostorih. Moram povedati, da se med trzinskimi otroki nikdar nisem počutila nekako ob strani, le na začetku mi je v prvem razredu težave delal prekmurški dialekt. V drugem poletju pa sem imela slovenščino že štiri, in to je bil moj predmet, skozi šolanje najbolj ljub in najbolje ocenjen, poleg zgodovine. Zato se moram zahvaliti trzinskima učiteljema gospe in gospodu Toreliju.

Moja mama je bila stroga, naučila me je poštenosti, reda in spoštovanja do vseh ljudi. Vsakega je treba lepo pozdraviti, in še danes je to v meni. Če me kdo ne pozdravi, ga sama in si mislim, saj ne zna, ali je pozabil ...

Po poroki s Cvetom Stoparjem sem se preselila v Trzin, na Ulico Kamniškega bataljona 14, kjer živim še danes.

Žal je moj Cveto že pokojni. Ko sem bila dekle, me je pritegnil s svojo moštostjo, znal je biti kavalir; seveda pa življenje prinese tudi senčne strani. Pa vendar, spominjamo se predvsem lepih dogodkov.

Olga, tudi ti si izstopala in bila kot mlado dekle izjemno privlačna.

Ne spomnim se, da bi se kdaj ponašala ali čutila lepoto mladega dekleta. Vsakemu človeku je kaj dano ... Za svoj videz sem se in se še vedno potrudim. Urediti se moraš za sebe, za ljudi in primerno dogodku. Urejenost je povezana s samozavestjo. Rada vidim urejene in samozavestne ljudi.”

In tvoja poklicna pot...

Delala sem v administraciji v eni od črnuških tovarn. Od začetka do upokojitve, z izjemo pol leta, ki sem ga preživela v Švici. Nazadnje sem opravljala tajniška dela v splošno-kadrovskem sektorju. Na službo imam lepe spomine, razen na obdobje, ko se je Slovenija osamosvajala. Večino delavcev in delavk iz bivših republik Jugoslavije je bilo prerazporejenih v tehnološki višek, in odšli so domov. To so bili tako za njih kot zame težki časi. Vsak posebej mi je še danes v spominu in mi ga je žal.

Imaš brata, dve hčeri, in kot praviš, tvoj sonček, vnučko Saro, prijateljice in prijatelje ter znance ...

Ja, to je moja družina. Izredno sem ponosna na svoji hčeri. Prva, Irena, redno je zaposlena na Mestni občini Ljubljana, se aktivno vključuje v gasilstvo, tako kot njen izbranec. Kristina si je ustvarila družino, vnučka pa je sedaj vsa moja ljubezen. Pred njenim rojstvom sem bila v skrbeh, kako jo bom sprejela. Danes je ne dam za nič na svetu. Njene geste, njena nprav me včasih spominja na moža, in mala ima v sebi tisto “pravo trzinsko kri” ... ha,ha!

Pravi prijatelji in prijateljice so redki. Redki, da se z njimi lahko pogovoriš, kar ti leži na duši. Nekaj jih imam še iz šole, službe, pa tudi med našimi upokojenci.

Vesela sem, da Trzin ohranja značaj “vasi”, ne v arhitekturnem smislu, pač pa po tem, da nam ni vseeno, kako sosed živi, da veš, če je kdo od poznanih bolan, ima težave. Mislim, da je tak odnos med ljudmi vedno bolj nujen. Zakaj ne bi vedeli drug za drugega, ga obiskali, potolažili, se pogovarjali ...

Omenila si pogovor

Tega je vse premalo. Seveda je pogovorov več vrst, med mladimi, med zaljubljenici, med zakoncema, med starši in otroki, med prijatelji in znanci. Predpogoj pa je

seveda zaupanje. Da zaupaš nekemu, pa je kar dolga pot. Če ostaneva pri pogovoru med prijatelji in znanci, ga je odločno premalo. Prepovršni smo. Včasih ti že "dobar dan" nakaže, da človek potrebuje človeka, potrebuje pogovor. Dobronameren, ne nevoščljiv in opravičljiv. S pogovorom se tudi slabe namere izničijo. Doma smo se veliko pogovarjali, z mamo, sedaj s hčer-

kama, le ugotoviti moram, kdaj to potrebujeta, in obratno.

Imaš želje še po čem, česar doslej nisi uspela uresničiti?

Zanima me psihologija, tudi astrologija kot veda, kajti s spoznavanjem te vede lahko marsikaj v življenju naredimo drugače. Sama imam v svojem astrološkem

znaku precej elementov ognja, kar pojašnjuje moj temperament. Zanima me tudi ezoterika, razni minerali in kristali. Mogoče bo čas tudi za to.

Za Trzin, ki ga imam rada, pa želim počasnejšo pozidavo, manj asfalta in betona, ogromno zelenja in več dobre volje!

J. VALENČAK

Janez Žnidar, prejemnik letošnjega občinskega priznanja – bronaste plakete

Gospod Žnidar je po poklicu mizar in oblikovalec, ob tem pa še učitelj, športnik in planinec, za sprostitev pa tudi harmonikar in slikar

Z Janezom Žnidarjem, ki ga prijatelji kličejo tudi Bohinjec, sodelujeva, od kar se je z družino 1980. leta preselil v Trzin. Najprej v športnem društvu, naslednji dve desetletji pri planinskem društvu, zadnja leta pa tudi v turističnem društvu oziroma njegovi slikarski delavnici. Zato najprej vprašanje, koliko energije še ima, da lahko svoje bogate izkušnje in znanje prenaša mlajšim na vseh tistih področjih, kjer je bil v Trzinu dolga leta vidno prisoten.

Profesionalno delo tako v mizarstvu, ki je družinska tradicija, nato v oblikovanju in učiteljevanju mi je omogočilo, da sem tudi v ljubiteljskem udejstvovanju postavljaj v ospredje strokovnost, natančnost, transparentnost in pristen odnos do sodelavcev. Poklic mizarja, šola za oblikovanje, strokovni izpiti za vaditelja in kasneje učitelja alpskega smučanja, planinska vodnika in tudi geni so me izoblikovali. Zavedam se, da tudi amaterizem zahteva znanje, ker če se dela površno in nenačrtno in brez spoštovanja do sodelavcev, ni uspehov. Energije imam še veliko in svoje znanje in izkušnje sem vedno pripravljen prenašati naprej, le če bo to dopuščalo zdravje."

Ljubljana, pa tudi Trzin sta vendarle naselji, kjer se ljudje manj poznajo med seboj, težje navežejo stike in se vključujejo v društveno in družabno življenje. Pravijo, da se ljudje v dolini pomehkužijo, postanejo del spalnega naselja. Tvoj rojstni Bohinj in kleni Bohinjci ter življenje na vasi je bilo popolnoma nekaj drugega. Pa vendarle si našel pot med ljudi tako v Ljubljani kot Trzinu in bil med tistimi, ki so novodošle prebivalce Mlak animirali za delo v društvih. Od kod ti ta vrlina?

Bohinjci smo kleni ljudje, življenje na vasi pa takšno, da zahteva sodelovanje in medsebojno pomoč. Tako je bilo tudi v moji družini na Stari Fužini, kjer sem se rodil. Med Bohinjce se pogosto vračam, saj imam v bližini rojstne hiše manjšo kočico in vrt, se pogovorim, pomagam, če me prosijo, in si nabiram energijo na prelepih planinskih turah peš ali na smučeh. Vse to prinesem s seboj v dolino. Učiteljevanje pa je bila še tista pika na i, ki mi je dala sposobnost za delo z mladimi.

In kakšna je bila tvoja poklicna pot?

Izučil sem se za mizarja in se zaposlil v Mizarstvu Trnovo v Ljubljani. S šolo za oblikovanje sem prišel v oblikovalsko ekipo in, razen s prekinitvijo sedmih let, delal kot tehnični direktor v tem podjetju do upokojitve leta 1991. Kot član ekipe za notranjo opremo potniških ladij, ki so jih delali v Ladjedelnici Split, sem delal pogosto

v Splitu in na Finskem, saj je bil naročnik ladij finski podjetnik. V času garancije novih ladij je ekipa pod mojim vodstvom odpravljala napake na notranji opremi. V Jugoslaviji izdelane ladje so bile namenjene zabavi tamkajšnjih turistov in domačinov, in to na nočni plovbi po Baltiku. Ladja je zvečer izplula iz Helsinkov v Stockholm, kjer so jo podnevi očistili in ponovno natovorili za potrebe potnikov. Tako dan na dan. Ena od ladij, Amorela, še pluje.

Kaj pa vmestnih sedem let tvojega poklicnega udejstvovanja?

S šolo za oblikovanje sem dobil možnost zaposlitve na Osnovni šoli Vič kot učitelj tehničnega pouka. Vendarle tudi takrat učitelj ni zaključil dela po pouku, ampak je vodil različne krožke, tečaje, sodeloval v različnih društvih in klubih. Organizirali smo tečaje smučanja, planinarjenja, razne športne aktivnosti, bil sem vodja kolonij v Pacugu. Delo z otroki mi ni delalo težav, samo zanimanje je treba vzbuditi in nato pohvaliti. Ko je bilo zaradi predpisov potrebno pridobiti ustrezno pedagoško znanje, se za to nisem odločil in sem raje zapustil delo učitelja ter se vrnil nazaj v prejšnje podjetje.

Vrniva se k tvojemu amaterskemu delu v Ljubljani in kasneje v Trzinu. Z znanjem, prakso in pedagoškimi izkušnjami si bil zagotovo dobrodošel povsod.

V Ljubljani sem bil poleg že omenjenega vključen v PD Matica. Ob prihodu v Trzin sem se videl v takratnem športnem društvu, ki ga je vodil Peter Levec. Spomnim se organizacije teka, danes poimenovanem po Petru Levcu, začetka urejanja smučišča v Dolgi dolini, tekmovanj v vleslalomu in seveda tudi planinskih izletov in piknikov. Vse to in želja novih prebivalcev Mlak po vključitvi v društveno življenje Trzina me je pripeljalo med ekipo, ki je snovala ustanovitev trzinskega planinskega društva. Najprej kot enota PD Mengeš, leta 1983 pa je zaživel Planinsko društvo Onger Trzin z več kot 400 člani.

Mislím, da so v planinstvu tvoji predvsem mladinski planinski tabori. Ali je tako?

Še v času delovanja pod PD Mengeš sem bil vodja mladinskega planinskega tabora v Bohinju, sledili so tabori na Jezerskem, Krnici, Rudnem polju, Trenti, Bavščici, Logarski dolini ... Društvo je imelo res dobre in številne odseke, tako za varstvo narave in okolja, za izlete, za članske tabore, vodništvo, za publikacije, ob tem pa je preko planinskih šol, izletov, tekmovanj vzgajalo podmladek, ki je danes na čelu tega društva. Ko je takratna Krajevna skupnost Trzin namenila društvu lastne prostore, sem prevzel mesto gospodarja ter s svojim znanjem o lesu in oblikovanju zasnoval sobo za postavitev razstave prof. Tineta Orla. Vendar je bila za organizacijo in svečanost delu predana številna ekipa planincev, podobno tudi ob razvitju društvenega prapora. Že po številu žebličkov in botrov se vidi takratna pripadnost društvu. Delo sedaj nadaljujejo mlajši. Mislím, da dobro delajo z mladino, ko prenašajo planinsko znanja in izkušnje nanje, ki jih bodo tudi nasledili. Ne bi našteval vseh sodelavcev v več kot dvajsetih letih aktivnega dela v planinstvu,

ker se bojím, da bi katerega izpustil. Zato pa ima društvo vzorno urejeno dokumentacijo, publikacije in biltene, ki pišejo društveno zgodovino.

Za svoje prostovoljno delo predvsem v planinstvu si prejel številna priznanja, si tudi častni predsednik trzinskega planinskega društva, pa vendar pri dobrih sedemdesetih letih si še vedno aktiven. In kje je tvoja prisotnost danes?

Če le morem, sem prisoten pri urejanju poti po mejah občine, kakšen pohod sem tudi že vodil, sem član smučarskega društva, predvsem pa želim storiti tudi nekaj za dušo. To je igranje na harmoniko in slikanje. Doma smo imeli harmonikarja in tudi akademskega slikarja Valentina Hodnika. In, če je kaj na tem, da geni niso kar v en dan, potem sem pravi. Rad slikam v naravi, v Bohinju, harmoniko pa potegnem v kakšni družbi.

Pred leti je tvojo družino prizadela tragedija, sam in žena nista najboljšega zdravja. Kaj ti daje moč in upanje?

To so moji vnuki, moja družina in prijatelji, za katere imam občutek, da so vedno

veseli, ko me vidijo, in se jim priključim bodisi pri delu ali zabavi.

Omenil si pozitivno stališče takratne krajevne skupnosti, ki je poskrbela za prostore in financiranje za precej manj številna društva. Danes je društev in drugih organizacij v Trzinu preko dvajset. Ali imajo enake možnosti za delo kot v preteklosti?

Mislím, da imajo društva danes za delo enake ali še boljše možnosti kot nekdaj. V Trzinu so objekti za kulturo, športno-rekreacijski center, trim steza, šolska telovadnica je na voljo za dvoranski šport itd, imamo igrala za otroke in odrasle, lepe terene za sprehode v naravi ... Danes je problem drugje, amaterstvo in prostovoljno delo žal upadata. Tudi kriza se pozna pri sponzoriranju, saj je sredstev manj, kljub temu da Občina Trzin za društva namenja kar lepa sredstva. Vendar to ni samo trzinski problem, ampak problem celotne družbe, ki je bila do prostovoljstva mačehovska, in to se sedaj pozna.

JOŽICA VALENČAK

Peter Ložar, prejemnik letošnje občinske nagrade

»Ekipa je kot veriga, posameznik pa je samo člen – če stoji sam zase, ne pomeni nič.«

Kako si prišel v KUD, kje so tvoji začetki?

To je bilo že dolgo časa nazaj, že kot otroci smo vedno hodili v KUD na predstave, malo smo tudi sodelovali. Nato sem to za določen čas prekinil, ker so bile, ko smo bili najstniki, druge zadeve bolj zanimive. Potem pa sem spet začel zahajati v KUD, kjer so takrat delovali člani teatra Cizamo, s katerimi sem se dobro razumel in se še razumem. In iz tistih neštetih debat, ki smo jih imeli, je v meni vedno bolj raslo zanimanje za KUD. Mogoče se niti nisem strinjal z vsem, kar so člani teatra Cizamo delali,

vendar pa sem se nekako začel zanimati za lokalno kulturno sceno. Iz tistega časa se spomnim nekega večera, ko so imeli člani teatra Cizamo vaje pozno v noč, in jaz kot eden bližjih sosedov nisem mogel zaspati, zato sem iz postelje prišel v KUD in jih oštel zaradi glasnosti, kasneje pa sem se jim počasi le pridružil.

Zdaj si tudi aktiven igravec, ali te je igrilstvo že od nekdaj vleкло ali si morda našel novo strast v amaterskem igranju?

Pomalem me je vleкло, vendar nisem nikoli zbral poguma, da bi stopil na oder. Tako je bilo do prvega sestanka za predstavo Županova Micka, kamor si me ti (avtorica intervjuja, op. a.) malenkost prisilila. Načrtovali smo, da bi bil tehnična podpora predstavi, da bi skrbel za luč in zvok ali nekaj podobnega. Zaradi pomanjkanja igralcev in sprva kot nadomestni bralec teksta na bralnih vajah pa sem se kar naenkrat znašel na odru – režiserju se je zdelo, da sem primeren za vlogo Jake. Naprej je šlo samo od sebe.

V Županovi Micki je bila to ena najvidnejših vlog s skoraj največ besedila. Kako je bilo ustvarjati to predstavo?

Na začetku mi je bilo zelo težko, ker sem

bil nov na odru, tudi režiser Micke Dejan Spasič je za moje pojme zahteval zelo veliko. Režiser je iz mene od začetne togosti uspel izvleči marsikaj, za kar si tudi sam nisem predstavljal, da lahko naredim. Sčasoma je izginila tudi večina treme in iz nekega začetnega vznemirjenja sem začel zares uživati v igri, v postavljanju lika, v drobnih detajlih, za katere sploh ne pričakuješ, da jih boš iskal, temveč se postaviš v kožo nekoga drugega in poskušaš to odigrati na odru, kljub temu da si to ti. To je komplicirano, ker se podajaš v druge vode, kot si jih vajen v vsakodnevnem življenju.

Sedaj spet nastopaš v novi predstavi, katere premiero bodo gledalci lahko videli kot otvoritveni dogodek Trzinske pomladi. Opaziš kakšne razlike glede na tvojo prejšnjo izkušnjo na odru?

Postavitev igre zahteva precej časa, potem je tu še postavitev scene, priprava glasbe, luči, kostumov in vse, kar sodi zraven, za vse to gre ogromno časa. Pri prejšnji predstavi sem bil, kot sem že omenil, na odru prvič, morda sem se preveč obremenjeval z drugimi stvarmi, ne toliko s samo igro, kot s tem, kako me bodo drugi gledali. Sedaj pa vidim, da to ni toliko pomembno, kot to, da postaviš lik, da zaživiš v liku, po-

tem steče zadeva sama od sebe. Moraš pa poslušati režiserja, ki te usmerja, ki ve, kaj hoče iz tebe potegniti, tako da bi rekel, da je mogoče glavna razlika v tem, da se lažje prepustim navodilom režiserja, sem tudi bolj sproščen in samozavesten na odru, tudi sam pri sebi popravljam detajle v igri in preizkušam različne načine, kako nekaj odigrati.

Postavljanje predstave zahteva celega človeka in večino njegovega prostega časa, če si ljubiteljski igravec, kajne? Ti posvetiš večino časa temu, kajne, in kako tvoja okolica gleda na to?

Ko se bliža premiera, ne gre drugače, kot da ves svoj prosti čas posvetiš predstavi. Na to pa včasih kdo gleda z neodobravanjem. Hvala bogu, da moja punca tudi sodeluje, tako da doma to ni problem (smeh) ... Se pa najde kdo, ki navrže kako pikro opazko o izgubljanju časa ... Tu lahko rečem tudi, da imamo Ložarji že kar dolgo tradicijo igranja v KUD-u, tudi moj dedek in njegov brat sta igrala v KUD-u, tako da se ta tradicija nekako nadaljuje.

Poleg »funkcije« igralca v KUD-u skrbiš tudi za druge stvari. Kaj v KUD-u še počneš?

Sem deklica za vse (smeh). V bistvu poskušam reševati težave, ki nastanejo, bodisi da jih sam uredim ali skupaj z ekipo ali pa priskrbim nekoga, da to uredi. Govorim, recimo, o takih stvareh, kot so preganjanje golobov s podstrešja KUD-a, odmaševanju WC-ja ipd. Pač postorim, kar je v moji moči. Sem nekakšen hišnik-gospodar-ekonom ... saj sem že rekel, deklica za vse.

Tako si tudi prišel na idejo, da se zaradi visokih stroškov ogrevanja dvorane izolira strop nad dvorano oz. podstrešje. Iz česa izhaja ta tvoja želja, da izboljšaš stvari in kdo ti je pri tem pomagal?

Težko je gledati dvorano oz. kulturni dom, ki ga od mladosti gledam že ves čas in nekako živim z njim, bi se lahko reklo, kako propada. Kot navdušenemu gradbeniku se mi je porodila ideja takoj, ko smo tri leta nazaj, torej po vrzeli, ki je nastala po odhodu prejšnjih aktivnih članov, začeli zadeve speljevati v normalen tek ali jih nadgrajevati. Tako sem kot blagajnik pri seštevanju stroškov opazil, da gre več kot polovica KUD-ovega proračuna za ogrevanje dvorane. Potrebno je bilo samo malo matematičnega znanja, da sem ugotovil, da bi se z izolacijo dalo nekaj denarja tudi prihraniti in izboljšati delovno okolje v KUD-u. Že po prvi zimi so rezultati precej boljši, kar se notranje temperature dvorane in stroškov ogrevanja tiče.

Kakšni so ti rezultati, se je pokazal prihranek?

V dveh do treh letih bo investicija vsaj povrnjena, ob teku stvari, ki se tičejo novega kulturnega doma, pa bo verjetno sedanjji KUD še nekaj časa stal in s tem je ta investicija v izolacijo, ki je bila razmeroma majhna, več kot upravičena. Po drugi strani pa ugotavljam, da si želim, da ta dvorana ostane taka, kot je, ker je to prostor z dušo, v njem so več desetletij konstantno delovali Trzinci, in mogoče ne bi bilo napak razmišljati o obnovi obstoječe dvorane, ne o gradnji druge. Problem pri tem pa so seveda parkirni prostori, ki jih je ob dvorani malo.

V začetku tega leta pa je bila še ena akcija, obnova. Za kaj je šlo?

Ja, to je bila obnova notranjosti dvorane, ki smo jo potem prenovljeno pokazali Trzincem na kulturni praznik. Ideja se je porodila ravno iz tega, da je potrebno to stavbo obdržati vsaj še nekaj let v čim boljšem stanju in jo tudi malo modernizirati. Sama notranjost ni bila obnovljena že dolga leta, zato se je aktivno članstvo odločilo, da to stori. V januarju smo imeli vsak večer delovno akcijo, ko smo barvali stene, tla, oder, montirali nove luči, zaveše, postavili nove stopnice ... zelo veliko prostovoljnega dela je bilo vložnega. Kot pri izolaciji je tudi tu pomagala Občina Trzin s finančnim vložkom, moram pa reči, da bi moral biti le-ta brez prostovoljnega dela veliko višji. Z našim delom smo prihranili, hkrati pa smo se člani med seboj z delom še bolj povezali in se ob delu zabavali.

Večkrat od drugih nevladnih organizacij slišimo, kako lokalne skupnosti nimajo (dovolj) posluha za njihovo delo, kako pa se naša Občina odziva na take projekte? So pripravljeni pomagati?

Glede tega moram vsekakor pohvaliti Občino, torej župana in vse zaposlene, ker ne glede na začetno nezaupanje – res veliko stvari v KUD-u prej ni bilo urejenih, kot bi

morale biti, predvsem finance, kjer so bile vedno težave – je sodelovanje res več kot dobro in Občina ima precejšen posluh za naše prošnje, projekte, upošteva naše želje. Dejstvo pa je, da za kulturo vedno primanjkuje denarja, tako da bi lahko rekel, da so tudi naše želje zmerne, niso visokoleteče, zato tudi nismo tako zelo zahtevni. Pri projektih in investicijah pa nam Občina še ni odrekla pomoči in tudi vedno se lahko obrnem po nasvet in pomoč k zaposlenim. Želim si, da bi tudi naprej tako dobro sodelovali. Brez ekipe, kakršna v KUD-u smo, pa ne bi uspeli doseči vseh zadanih ciljev. Ekipa je fenomenalna!

S čim pa bi se KUD še lahko ukvarjal?

S čimerkoli, če bi bilo še več aktivnih članov. Ne bi bila recimo odveč dramska skupina starejših članov, kar bi bilo dobro za medgeneracijsko povezovanje in za delitev izkušenj, ki jih imajo. Ostale dejavnosti pa so precej odvisne od financ. Pripravljamo kinoprojekt, ki bo prvič zaživel na Trzinski pomladi, nadaljeval pa se bo v jeseni. Vsak od teh večerov je sestavljen iz predvajanja klasičnega filma, ki mu bo potem sledilo predavanje enega od strokovnjakov z različnih področij filmske umetnosti. Vesel sem, da so vsaj delno zaživela gostovanja, ne bi pa bilo odveč, da bi se ljudje odzivali nanje v večjem številu.

Kakšna pa je bila tvoja reakcija na občinsko priznanje, ki si ga pred kratkim prejel?

Bil sem zelo presenečen, ko sem izvedel, ker se mi ni zdelo, da je bilo moje delo opaženo v takšni meri. Sicer sem nasprotnik nagrad za posameznike, ker se mi zdi, da je ekipa tista, ki vse skupaj pelje naprej, ki nekaj naredi, ne sam posameznik. Ekipa je kot veriga, posameznik pa je samo člen; ko stoji sam zase, ne pomeni nič.

Ampak vsaka ekipa potrebuje neko govilno silo, vodjo?

To je sicer res. Mogoče sem jaz bolj tečen in vztrajen, znal sem prepričati ljudi, da so prišli pomagat, ne vem ... Vseeno mislim, da je ta nagrada namenjena vsem članom KUD-a. Veseli pa me, da je bil trud opažen, kar pomeni, da delamo v pravi smeri.

BRIGITA CRLJENIČ

Mali oglas

Prodam ali oddam garsonjero 26,4m² v Preserjeh pri Radomljah. Ločena spalnica in dnevni prostor s kuhinjo, klet, skupno parkirišče. Cena najema je 320 eur/mesec + stroški+ 2 mesečna garancija s stroški. 041/717-974«

Pogovor z davčnim strokovnjakom,
g. Darkom Končanom

»Le davki in smrt so večni«

Tokrat smo se posvetili temi, zaradi katere se je nemalokrat razburjal že skoraj vsakdo izmed nas. Govorili smo o stvareh, ki obremenjujejo vse državljane, pa vendar brez njih država ne bi mogla funkcionirati...

Naslov za vsa naša zanimanja o davkih je bil v tej številki Odseva Trzinec Darko Končan, univerzitetni diplomirani ekonomist in dolgoletni davčni svetovalec ter stalni sodni izvedenec za finančna, davčna in borzna vprašanja. Gospod Končan je bil med drugim pred časom imenovan za državnega sekretarja na Ministrstvu za finance Vlade Republike Slovenije, danes pa je aktiven tudi pri pisanju strokovnih člankov. Poleg tega svoje znanje z veseljem posreduje naprej kot predavatelj, zasebno pa se rad posveča družini, rekreaciji in ostalim radostim, ki jih kot bivši Celjan na novo odkriva v Trzinu.

Dandanes veljate za pravega »mojstra« na področju davkov. Se morda še spominjate, kdaj ste se prvič srečali z njimi?

Sicer si nikoli nisem mislil, da se bom kdaj ukvarjal z davki in posredno z računovodstvom, a prilika, ki se je ponudila daljnega leta 1990, ko se je povsem na novo uvajal začetek modernega davčnega sistema (s prvim finančnim ministrom, danes guvernerjem BS dr. Markom Kranjcem), je bila več kot zanimiva. Še se spomnim zanosa, ko sem raznašal po Celju 2.000 letakov z informacijo o prvi davčno svetovalni družbi EXPERT in vabil someščane, da se zglasijo pri meni, da jim pomagam s svetovanjem pri izpolnjevanju prvih dohodninskih na-

povedi. Prišlo jih je manj kot 10, pa čeprav sem pričakoval, da se bodo s prvo dohodnino in vsemi možnimi olajšavami za zniževanje davčne osnove posvetovali z davčnim svetovalcem in tako prihranili kakšen tolar pri plačilu prve odmerjene dohodnine. Kmalu po tistem smo se že srečali prvi sorodno misleči in delujoči davčni strokovnjaki in ustanovili Društvo davčnih svetovalcev, ki je bilo prav zaradi svoje izredno aktivne in strokovno principieline dejavnosti kot tako prvo sprejeto med slovenskimi institucijami v redno članstvo kakšne evropske organizacije že leta 1999, se udeležili prvega podiplomskega študija javnih financ in davčnega svetovanja itd.

Sicer so davki specifična zvrst ekonomije, védenje o njih pa je bolj ali manj omejeno na tiste, ki se z njo ukvarjajo. Lahko za vse ostale poveste, koliko različnih vrst davkov sploh poznamo v Sloveniji?

V osnovi davke delimo na direktne in indirektne, glede na to, kdo je dejansko njihov ekonomski plačnik tega bremena, zato so med direktnimi najbolj poznani dohodnina in davek od dohodka pravnih oseb (pa tudi davek na izplačane plače, posebni davek na določene prejemke, davki na dediščino in darila, davki na plovila, davek na dobitke pri klasičnih igrah na srečo, že preživeli, a še vedno veljavni davek na nepremičnine, pa danes razvpita davek na menedžerske plače in na v posebnem davčnem nadzoru ocenjeno »prirast premoženja«), med indirektnimi pa je daleč najpomembnejši davek na dodano vrednost, pa trošarine in davek na promet nepremičnin, davek na motorna vozila in od iger na srečo, poleg davkov pa so tu še carine in socialni prispevki, razne takse itn.

Koliko pa je davčnih stopenj?

Pri vsakem davku so lahko ena (npr. 20% cedularni davek na kapitalske dobičke ali davek od dohodka pravnih oseb) ali več različnih davčnih stopenj (npr. več dohodninskih razredov, pa splošna 20% stopnja DDV in 8,5% znižana stopnja), njihova višina je vedno odraz burnega odločanja, ko se sprejema zakon v parlamentu.

Večkrat so že prišli na dan predlogi, da bi bilo dobro, če bi bilo teh stopenj več... Kaj vi, kot strokovnjak, menite o tem?

Z več stopenjami bolj natančno obremenimo posamezne dohodkovne skupine, a se hkrati povečuje administriranje in posredno stroški pobiranja, bil pa je tudi že neuspešen poskus vpeljave ene splošne

oziroma enotne davčne stopnje za vrsto različnih davkov. Danes so bolj v ospredju vprašanja, kako med državami, predvsem v EU, določiti čim bolj enotno davčno osnovo in s čim manj izjemami, kar bi pripeljalo do bolj enakopravne in konkurenčne primerjave med posameznimi članicami EU in širše.

Kar nekaj časa ste delovali kot državni sekretar na Ministrstvu za finance Vlade Republike Slovenije. Kako so vam v spominu ostali tisti časi?

Kot izjemno zanimivi in dinamični, saj sem bil pravzaprav s strani takratnega finančnega ministra Ropa povabljen kot davčni strokovnjak, in ne v okviru neke strankarske kvote. Res pa je, da sem imel takrat zelo »zvezane« roke, a kljub temu se je pričelo širše razpravljati o davčnem sistemu s strokovno javnostjo; kasneje se je to odrazilo pri delu t.i. Kranjčeve komisije, ki je izpeljala davčno reformo, čeprav so bila osnovna izhodišča delno pripravljena že v mojem času. Res pa so kolegi imeli bistveno bolj odprte možnosti, in je bila nato reforma tudi zelo korenita.

Še posebej so mi ostala v spominu strokovna prepričevanja poslancev obeh taborov v parlamentu, kjer so še kako prišle do izraza retorične sposobnosti, pa tudi ugled neodvisnega strokovnjaka, ki je prišel iz vrst davčnih svetovalcev.

Danes pa ste generalni sekretar Zbornice davčnih svetovalcev Slovenije, stalni sodni izvedenec za ekonomijo (davke, finance in borzo), poleg tega pa tudi predavatelj in pisec strokovnih prispevkov. Kako združujete vse te aktivnosti in katera vam osebno predstavlja največji izziv?

Dolgo časa sem najbolj užival pri pisanju kritični člankov o davkih in fiskalni politiki, kjer sem prvi začel redno uporabljati metaforo togega finančnega ministra Gregorja iz Levstikove pripovedke o Martinu Krpanu, nato sem se razdajal pri izvedbi več kot 250 strokovnih predavanj, danes pa se v glavnem ukvarjam s posebno vejo davčnega svetovanja, to je z zastopanjem strank v davčno-inšpekcijskih postopkih in posebnih davčnih nadzorih. Tam pa poleg strokovnega znanja pridejo posebej do veljave še mnoge osebne reference, izkušnje in ugled iz prejšnjega delovanja, retorične sposobnosti in nenazadnje tudi domiselnost in pogum zagristi v nekatere davčne zadeve, kjer so morda davčni zavezanci že vnaprej javno pa tudi strokovno označeni kot davčni utajevalci.

Kakšno pa je vaše mnenje o našem davčnem sistemu? Pogosto slišimo za namigovanja, da ni pravičen in da bi država morala bolj obdavčiti bogate, revne pa manj...

Neizpeta tema, a stara resnica ostaja, da so na tej zemlji samo davki in smrt večni. Tudi vsakršno pretiravanje pri obdavčitvi pripelje hitro do t.i. preloma »Lafferjeve krivulje«, ko kljub večjim davčnim stopnjam davčni prihodki pričnejo drastično upadati, saj se poveča vsesplošno utajevanje ali beg zavencev v davčno prijaznejša okolja ali pa kar v davčne oaze. Ne gre samo za populistično sprejemljivo višanje davčnih stopenj pri bogatih v današnjih kriznih časih, morja je boljše na novo definirati kašen nov davek (pri tem še posebej mislim na davek na nepremičnine), s katerim se bodo res lahko obremenili dohodki, še bolj pa premoženje premožnejših, da bi se tako uresničil tudi del ustavno opredeljene socialne pravičnosti in solidarne odgovornosti pri financiranju skupnih potreb. V zadnjem času pa se tudi sam izrazito nagibam k temu, da se zaradi kriznih časov, ki bodo prisotni še kar nekaj časa, drastično omejijo javni izdatki in potrošnja, ne pa da se proračunski primanjkljaj rešuje zgolj z višanjem davkov. Pa pri tem nikakor ne mislim linearnega zmanjševanja plač javnih uslužbencev in stroškov delovanja države, ampak na uveljavitev nekaterih »menedžerskih« principov iz podjetništva, ko sta odgovornim prepuščena skrb za najbolj optimalne rešitve pri nagrajevanju sodelavcev pri doseganju ciljev (nikakor torej ne uravnilovka plač s številnimi plačnimi razredi) in poraba sredstev za realizacijo ciljev, seveda pa ob primernem korektnem in objektivnem nadzoru. Vsekakor pa ne ob takšnem »famiarno dogovornem nadzoru« kot je danes večinoma prisoten med akterji.

Kolikšen delež državnega proračuna pravzaprav predstavljajo davki?

Davki predstavljajo v proračunu dobrih 90% fiskalnih prihodkov, brez njih torej ni mogoče delovanje države.

Kako pa je z visokimi obdavčitvami cigaret? Se vam zdi, da kaj pripomorejo k zmanjševanju oziroma opuščanju kajenja?

Pri obdavčevanju cigaret, pa tudi alkohola in naftnih derivatov, je zanimiv fenomen; z razumnim večanjem dolgo časa dosega država kar 2 cilja: več proračunskih prihodkov ter hkrati manj onesnaževanja in več zdravja, a na koncu se mora država in cel razumen svet zavesti do te mere, da oboje hkrati ne gre v nedogled. In prepričan sem, da na koncu bomo dosegli globalni cilj večje stopnje zdravja in manj onesnaženega okolja, in to ne zaradi prepovedi ali visokih davkov, čeprav tudi te že v sedanjih okvirjih bistveno vplivajo in jih kot take tudi sam nesporno zagovarjam, čeprav so marsikdaj neprijetne za posameznike.

Mnogi si prizadevajo, da bi ukinili davek na knjige. Je kaj možnosti, da bi se to lahko kdaj uresničilo?

Govorimo seveda o ničelni stopnji davka na dodano vrednost, kjer pa so možnosti izredno majhne zaradi evropskega enotnega sistema DDV. Le če bi Sloveniji uspelo na novo argumentirati naše posebnosti glede nacionalnih možnosti pri izdaji knjig na tako mahnem trgu in glede pomembnosti za nacionalno identiteto, ko bi se, če se sploh bodo, odprle možnosti za nova pogajanja o nacionalnih izjemah, potem bi bilo možno.

Trenutno največ prahu dvigujejo nepremičnine. Se bodo v prihodnosti davki na nepremičnine še povišali?

Sploh ne gre za povišanje davčnih bremen za nepremičnine, ampak sploh za novo realnejšo in objektivnejšo ureditev. Stari zakon in povsem zastareli pravilniki, ki sploh ne odražajo več današnje stopnje kvalitete dograjenih nepremičnin, ne morejo več veljati, zato je potrebno uvesti nov, moderen sistem obdavčevanja nepremičnin na osnovi nekih realnih tržnih cen, ki pa se vseskozi prilagajajo. Bistveno je tudi, da sploh ni najpomembnejše obdavčevanje tistih stanovanjskih nepremičnin, ki so resnično namenjene bivanju in so zato možne zelo nizke stopnje, ne pa kapitalškemu ali špekulantskemu kopičenju stanovanjskih tržno zanimivih enot v rokah premožnih. In nenazadnje je tudi predhodni popis nepremičnin pokazal bistveno večji fondus nepremičnin, ki bi jih morali imeti vključene v obdavčitev, kot pa je bilo do sedaj.

A tema je daleč preširoka, a hkrati izredno zanimiva za večino, kar se je pokazalo na mojem pred kratkim izvedenem razgovoru s Trzinci, ki ga je organiziralo Društvo za razvoj Trzina. Takrat sem obljubil, da sem pripravljen posebej sodelovati na še kakšnem takem razgovoru in podrobneje predstaviti izhodišča tega davka na nepremičnine.

No, da pa ne bova govorila le o davčnih ocenah, mi povejte, kako bi ocenili kvaliteto življenja v Trzinu?

Pred tremi leti in pol smo se z družino do-

končno preselili iz rodnega Celja v Trzin, kamor sem sam že v celoti prenesel svetovno dejavnost mojega podjetja, žena pa je kot odvetnica - specializirana za odškodnine in civilno pravo, ustanovila podružnico v Trzinu. To izpričuje naše veliko veselje in zadovoljstvo o novem življenjskem okolju, saj smo zelo zadovoljni s takšno odločitvijo. Ne samo da je občina in kraj kot tak izjemno razvita in prijazna za bivanje, tudi medsosedski odnosi so več kot prijateljski, zato čedalje bolj čutimo, da se je treba za nadaljnji razvoj kraja še bolj neposredno angažirati, kar se tudi sam bom. Kljub razvitosti se da namreč še marsikaj zelo izboljšati, in programi županskih kandidatov na lokalnih volitvah bodo prava prilika za to v dobro vseh nas.

Kako pa najraje izkoriščate prosti čas? Predvidevam, da vam ga ob vseh svojih aktivnostih ne preostaja prav veliko...

Žal je ravno ta preselitev tudi negativno vplivala na moje sicer prej zelo aktivno športno življenje, tako da se pri tem še iščem. Čeprav sem že navdušen nad tovrstnimi možnostmi kraja in okolice, zato so že pogostejši obiski športnega parka z najmlajšim sinom, pa izleti in kolesarjenja v okolici Trzina, a to še ni tisto pravo. Še vse preveč časa vlagam v dejavnost svoje firme, saj je njena nova prepoznavnost izredna, in tako v trzinsko pisarno prihajajo mnoge nove stranke iz Ljubljane in ostale Slovenije, celo bolj kot sem načrtoval. Zato bom moral sprejeti zavestno odločitev in udejanjiti večjo sprostitev in več prostega časa na škodo nenehnega obremenjevanja s službenimi zadevami.

TJAŠA BANKO

Obvestilo in vabilo!

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA
ima na sedežu društva
CIH, Ljubljanska 12/f Trzin –
tel. 01 564 47 30

NA VOLJO
SLIKE ČLANOV TD KANJA
uokvirjene, primerne za darila.

ČLANARINA
TD Kanja vabi člane društva, ki še niso poravnali članarino, da se oglašijo na sedežu društva, v CIH, Ljubljanska 12/f v času dežurstva.
Članarina za odrasle znaša 7,
za mladino 1 EUR.

Sprejem za letošnje najboljše učence

V ponedeljek, 14.06.2010, je župan občine v avli Centra Ivana Hribarja na Ljubljanski c. 12/f sprejel najboljše učence posameznih razredov Osnovne šole Trzin ter učence Glasbene šole Domžale. Letošnji najboljši učenci OŠ Trzin so: Zala Loboda (1.a), Katarina Huč (1.b), Nika Levičnik (2.a), Nika Bajc (2.b), Katja Kastelec (3.a), Marko Vrhovnik (3.b), Zarja Dremel (4.a), Eva Mušič (4.b), Žan Podboršek (5.a), Barbara Šernek (5.b), Tim Mušič (6.a), Liza Ulčar (6.b), Klara Bohneč (7.a), Nejc Mirtič (7.b), Tina Vaupot (8.a), Špela Marolt (8.b), Nina Strmljan (9.a) in Maša Planinc (9.b). Na sprejem so bili povabljeni tudi učenci domžalske glasbene šole: Matej Rajter, Gregor Gabrovšek, Anja Zupanc in Eva Novak. Na prireditvi s kratkim kulturnim programom je župan naše občine g. Anton Peršak učencem čestital in jim govoril o pomenu našega znanja, vsem najboljšim pa je podelil tudi priložnostna darila. Po uradnem delu sprejema so se odličnjaki lahko pov veselili ob dobrotah, ki so jim jih pripravili gostitelji.

Trzin se je predstavil v deželi Jurija Vege

Bil je konec prvega tedna v maju, ko smo se Trzinci predstavili na turistični kmetiji »PR'KRAČ« v Dolskem, ki je del občine Dol pri Ljubljani. Gospodar Tone Čič, ki vsako leto pripravi razna presenečenja, je tokrat povabil v goste turistično društvo Kanja iz Trzina, trzinske rezbarje, pevski zbor Žerjavčki in folklorno skupino Trzinka. Turistična kmetija Pr'krač ni kar tako, saj kmetija obstaja že od leta 1736. Arhitektura hiše, ki jo je Tone Čič krasno obnovil in v njej odprl tudi galerijo, pa je ena najlepših v tem delu.

Začelo se je s pozdravom gostitelja, gospoda Toneta Čiča, ki je povedal, da je zelo vesel, da so se dejavni Trzinci odzvali na njegovo vabilo. Potem je besedo prevzel župan občine Dol pri Ljubljani Primož Zupančič in vse skupaj lepo pozdravil. Dejal je, da je zelo vesel, da nas lahko pozdravi v deželi Jurija Vege, ki se je rodil v Zagorici pri Dolskem in je eden največjih slovenskih učenjakov na področju matematike, fizike in astronomije. Povedal je tudi, da se je tudi njihova občina v bližnji bodočnosti pripravljena predstaviti v Trzinu. Po lepem pozdravnem govoru je par besed povedal še trzinski župan g. Anton Peršak in med drugim pojasnil, da Trzin ni samo velika obrtno-industrijska cona, ampak ima tudi veliko društev in precej dejavnosti, in del le-teh bodo predstavili v Dolskem. Tako je v Trzinu zelo delovno turistično društvo KANJA s predsednico Jožico Valenčak, deluje odlični pevski zbor »ŽERJAVČKI«, folklorna skupina turističnega društva Kanja »TRZINKA«, že kar zaščitni znak Trzina pa so rezbarji, ki s svojimi razstavami in delovanjem predstavljajo našo občino na številnih prireditvah, predvsem v bližnji okolici pa tudi izven domovine. Našlo bi se še marsikaj, kar bi Trzinci lahko pokazali, saj v Trzinu ne manjka pridnih ljudi na področju umetnosti, športa, kulture, varstva narave in sodelovanja z mladimi. Ker je

bila osrednja točka predstavitve razstava članov sekcije rezbarjev iz trzinskega turističnega društva, je nekaj besed dodal tudi njihov mentor gospod Marijan Vodnik, ki je povedal, da je njihova največja pridobitev, da so rezbarji končno priznani kot poklic v Sloveniji in da je bilo za to priznanje potrebno veliko truda in predvsem dokazovanja o koristih tega poklica. Zahvalil se je predsednici turističnega društva gospe Jožici Valenčak za izredno sodelovanje, in ocenil, da k njihovem dobremu delovanju pripomore tudi prijetno sodelovanje turističnega društva z občino in šolo.

Po pozdravnih govorih je sledil umetniški del druženja. Nastopil je pevski zbor pod vodstvom zborovodkinje Ksenije Kozjek in zapel tri krasne pesmi. Nastopila pa je seveda tudi Trzinka, pa to ne katera koli, ampak odlična folklorna skupina Trzinka. Njihov ples je marsikomu ogrel dlani pa tudi pete so zasrbele.

Po pestrem dogajanju je sledil ogled rezbarskih umetnin, ki je dokazal, da je les lahko tudi močno izrazno sredstvo in da pod spretnimi rokami rezbarjev nastanejo neverjetne lepote. Domišljija umetnikov iz lesa izvabi krasne oblike in les v skulpturah pokaže vso svojo lepoto. Na razstavi je svoja dela prikazalo 30 članov rezbarske sekcije.

Druženje se je nadaljevalo v gostinski sobi. Bilo je živahno, izmenjalo so se razna mnenja, umetniki so govorili o težavah in lepotah svojega dela.

Tone Čič je v sodelovanju s Trzinci pripravil lep večer, ki nehoti vzpodbudi misel, da bi bilo takih srečanj še več. Res, Trzin se je v Dolskem predstavil v najlepši luči.

TEKST IN FOTO:
ZMAGO KNUPLEŽ – ZMAK

XII. srečanje borcev za vrednote NOB v Trzinu

Na praznični dan občine Trzin, 15. maja, smo zaradi slabega vremena letošnje srečanje borcev izvedli v dvorani KUD-a »Franca Kotarja« Trzin. Srečanja so se poleg domačinov udeležili tudi člani iz 19 sosednjih in bližnjih občinskih in krajevnih organizacij ZB za vrednote NOB, s katerimi so bili Trzinci tesneje povezani med NOB, ter veterani in častniki obeh območnih združenj iz Domžal.

Predsednik ZB za vrednote NOB Trzin je v nagovoru poudaril, da letošnje XII. tradicionalno srečanje sovpada s 65. obletnico konca II. svetovne vojne na evropskih tleh in zmage nad nacifašizmom ter koncem NOB, ko so Slovenci z oboroženim odporom proti okupatorju, v koaliciji z zavezniki, postavili temelje svoje državnosti, ki se je uresničila s samostojnostjo pred skoraj 20-timi leti, in dejal: »... V teh majskih dneh, ko smo po vsej Sloveniji na več svečanostih obeležili tedanje zgodovinske dogodke, od vseslovenske proslave s spominom na dan osvoboditve Ljubljane pa do podpisa predaje armade von Lehra in še prenekatere proslave v teku leta, bodo vse tudi v spomin in opomin na 4-letni narodnoosvobodilni boj na Slovenskem.«

V nadaljevanju je poudaril: »...Ne pozabimo zapuščine naših prednikov in zapuščine osamosvojitvene vojne, negujmo tradicijo boja za samostojnost in pravičnost slovenskega naroda, doma in v zamejstvu, ne prepustimo se tokovom dnevne politike ter bodimo ponosni domoljubi, ne glede na vpetost v tokove Evrope, s trdno odločnostjo – **Na Slovenskem smo mi gospodar.**«

Slavnostni govornik na srečanju je bil župan Občine Trzin Tone Peršak, ki je v govoru dejal: »...Spet smo prišli, da bi obudili spomine, da bi obnovili in še trdneje zakovali tovarištvo, ki ni in naj ne bo samo tovarištvo med udeleženci dogodkov, ki so se zgodili pred zdaj že mnogimi desetletji, ampak tudi **tovarištvo med generacijami**, da bi si izmenjali sporočila o vrednotah, ki so vodile borce za ohranitev naroda in za svobodo v letih 1941 do 1945 in da bi nadaljevali tkanje vezi med nami vsemi, vezi, ki se v časih krize in v časih, ko se zdi, da smo vsi skupaj vedno bolj brez orientacije, opazno trgajo...« V nadaljevanju je med drugim poudaril: »Pomembnost srečevanj, kot je to današnje, srečevanj, ki naj povežejo predstavnike različnih generacij in obudijo tradicijo prenašanja modrosti in izkušenj starejših na mlajše. Tega ne morejo nadomestiti nobene knjige in nobena predavanja, kar lahko doseže neposredni stik in

pogovor. Zato so srečevanja tako pomembna in jih ne more nadomestiti nobena še tako popolna tehnologija. Srečanja v Trzinu so se prijela in pri nas se je tudi uresničila želja med seboj povezati izročilo NOB in izročilo osamosvojitvene vojne iz leta 1991.«

Ob koncu je še dejal: »V teh kriznih časih bi se morali obrniti k sebi, se ozreti v preteklost in premisliti, kako smo ob preteklih izkušnjah premagovali težave in se oteпали celo s fizično ogroženostjo in ne le z grožnjo politične nesvobode ali izgube identitete. Zdaj bi morali obuditi nekdanje tovarištvo in strniti svoje vrste, se dogovoriti za medsebojno solidarnost in se ne zanašati, da si bomo kupili prihodnost s tem, če bomo čim bolj ubogali ukaze iz Bruslja ali tudi iz Washingtona in še od kod drugod.

Slovenci smo bili v zgodovini vedno močni samo takrat, ko smo se zanesli predvsem nase in ko smo v največji meri dihali enotno in se tudi resnično pogovarjali med seboj.«

Na srečanju je bila podeljena tudi srebrna plaketa ZB za vrednote NOB Slovenije, in sicer Osnovni šoli Trzin za zgledno in dolgoletno uspešno sodelovanje z ZB za vrednote NOB Trzin, ki jo je sprejela ravnateljica Helena Golob Mazi in se za njo lepo zahvalila.

Srečanje je popestril še program, v katerem so nastopili Godba Lukovica, MpZ DU »Žerjavčki« Trzin in recitator Emil M. Kuferšin z lastno pesmijo, recitatorki OŠ Trzin Neža Praprotnik in Anja Zupanc, učenci glasbene šole Lartko Trzin - Zarja Dremel in Klara Jurše s prečno flavto, Noel Šimenc s kitaro, Timotej Košir s harmoniko, Zala Smolnikar s pesmijo »Kaj ti je deklica« in mladi harmonikar Žiga Vehovec Zeman.

Program je, kot na vseh dosedanjih srečanjih, občuteno povezoval s svojo vedrostjo in nekaj zapetimi pesmimi Boris Kopitar.

Srečanje se je zaključilo v sproščenem druženju udeležencev ob »partizanskem golažu« in zvokih borbenih pesmi.

JOŽE KOSMAČ

Rok se je potegoval za pot v Južno Afriko

Na stadionu Fazanerija v Murski Soboti je bila 5.6.2010 odigrana zaključna tekma dobrodelne resničnostne oddaje »Kdo gre v Afriko?«, v kateri je ekipa Sever s 7 : 2 premagala ekipo Jug. Reprezentanci so sestavljali bivši zvezdniki zlate nogometne reprezentance Slovenije, znani Slovenci in finalisti resničnostnega šova Televizije Slovenija, med katerimi je bil tudi Rok Florjančič iz Trzina. Akcija je potekala ob sodelovanju med UNICEF-om, RTV Slovenija in Medobčinsko nogometno zvezo Murska Sobota. Ves prihodek od prodanih vstopnic je namenjen UNICEF-u. Tako so v reprezentanci Sever, ki je nastopila v modrih dresih, igrali tudi Milan Osterc, Marko Simeunovič, Marinko Galič, Amir Karič, Miran Pavlin, smučarja Drago Grubelnik in Aleš Gorza, najboljša strelka slovenske ženske nogometne lige Tanja Vrabel ter pevca Lange Mišo in Jože Kontrec. V reprezentanci Jug, ki se je predstavila v oranžnih dresih, pa so nastopili tudi Boško Boškovič, Aleš Čeh, Sašo Udovič,

Dejan Djuranovič, Džoni Novak, Gregor Židan, pevec Vili Resnik ter radijska legenda Dragan Bulič in televizijska legenda Sašo Hribar. V premorih so se rekreativci pomerili v streljanju enajstmetrovk. Čar zaključne tekme pa je bil tudi v tem, da so gledalci na stadionu in pred TV zasloni s SMS glasovanjem izbrali najboljšega rekreativnega nogometaša Severa in Juga, ki bosta za nagrado odpotovala na svetovno prvenstvo v nogometu v južnoafriško republiko in si ogledala tekmo Slovenija-Anglija. Z njimi bo na ogled tekme odšel tudi izžrebani glasovalec preko SMS glasovanja in eden izmed tistih, ki je kupil vstopnico za ogled zaključne tekme v Murski Soboti. V predtekmi so se predstavili mladi nogometaši v kategorijah do 8 in 10 let.

Spet kakovosten in pester program festivala

Ko smo v Trzinu, kmalu po ustanovitvi občine, razmišljali, kako bi naša mala občina postala bolj prepoznavna in kako bi dosegli, da Trzin ne bi bil le spalno naselje, kot so nekateri hoteli, je kar prevelikopotezno zvenela ideja, da naj bi Trzin dobil tudi svoj poletni festival. Iz prvih začetkov, ko so na različnih lokacijah v Trzinu, še zlasti v dopoldanskem času ob sobotah, pripravljali različne kulturne prireditve, se je razvil pravi, pravcati tradicionalni letni festival, na kakršnega smo Trzinci lahko ponosni.

Organizatorjem vsako leto uspeva v program uvrstiti celo vrsto zanimivih in tudi kakovostnih umetnikov. Nekateri od njih so že uveljavljeni, lahko pa se celo pohvalimo, da so nekateri zdaj ugledni glasbeniki ali gledališčniki praktično prav z nastopom v Trzinu začeli svoje uveljavljanje in pot med vidne ustvarjalce.

V zadnjih letih si organizatorji prizadevajo, da bi s programom Festival zadovoljili kar najširši krog interesov in želja publike. Tudi letos lahko rečemo, da je v programu festivala tako rekoč za vsakega nekaj.

Uvodno soboto so posvetili trzinskemu gledališču in s priredbo najuspešnejšega romana angleške pisateljice kriminalk Agathe Christie Ne ostane več nobeden trzinsko publiko počastili s premierno slovensko predstavo te kriminalke, ki v slovenskem prevodu nosi ime In potem ni bilo nikogar več. V predstavi, ki jo je režiral Jaka Andrej Vojevec, je zelo kakovostno gledališko igro prikazalo več mladih članov trzinskega gledališča, zgodba pa govori o desetih neznancih, ki se odzovejo povabilu, naj

obiščejo nedostopno hišo na samotnem otoku. Izkaže se, da so njihova povabila lažna, ko skušajo zapustiti otok, pa ugotovijo, da so ujeti in prepuščeni sami sebi. Ko drug za drugim na skrivnosten in nasilen način umirajo, skušajo razkrinkati neznanca med njimi, še preden ta pomori vse do zadnjega.

Po predstavi je gledalce navdušil še koncert afriških ritmov, ki so jih uprizorili bobnarji skupine Stay in Groove.

Naslednji konec tedna na festivalu je bil namenjen predvsem otrokom, tretji teden pa je minil v znamenju športa. Že zjutraj je Turistično društvo Kanja Trzin pripravilo pohod po mejah občine, popoldne pa je Športno društvo Trzin organiziralo Tek Petra Levca. Po podelitvi nagrade so obiskovalci lahko uživali v improvizacijski predstavi kolektiva Naborov - Ta kratke. Za prijeten zaključek večera pa je poskrbel Big Band iz Krškega s koncertom kakovostne glasbe.

Četrti večer Festivala je bil spet posvečen smeju in gledališču. Kulturni zavod Kult se je predstavil s komedijo Krpan vs. Brda vs. Podrobnejše poročilo o predstavah bomo objavili v naslednji številki Odseva.

MIRO ŠTEBE

Otrokom namenjen dan na festivalu Trzinska pomlad

Slabo vreme je organizatorja Javni zavod za kulturo, izobraževanje, šport, turizem in mladino Trzin ter obiskovalce prireditve pregнал z dvorišča v dvorano kulturnega doma.

To pa ni prav nič vplivalo na dobro voljo mladih obiskovalcev in njihovih staršev.

Otroško popoldne je v okviru festivala Trzinska pomlad že nekaj let namenjeno najmlajšim trzinskim občanom., ki so navdušeno sodelovali v pestrem in sproščenem programu. Z izgovorom, da so pač pripeljali svoje otroke, pa so se razigrali tudi njihovi starši. Takoj ob prihodu v dvorano je obiskovalce čakal mini živalski vrt.

Na roki lastnika je sedela sova uharica in z velikimi očmi opazovala mlade obiskovalce, s kotičkom očesa pa tudi bližnjo kletko z miškami. Česa modrega je sicer nismo slišali povedati, lahko pa smo se dotaknili njenega mehkega perja in prisluhnili njegovemu lastniku o njenih življenjskih in drugih navadah in razvadah. Takoj poleg domovanja belih mišk so stanovale udomačene podgane, navajene človeške roke, človeških vratov in glav, kajti najraje so za fotografije pozirale prav na glavah mladih obiskovalcev, medtem ko so jih z dolgimi golimi repki nežno žgečkale po ušesih.

V sosednji kletki so skupaj stanovali trije mladi puhasti zajčki, ki so se, verjetno zaradi prihajajočega nogometnega prvenstva, v glavnem zabavali z žoganjem s svojimi lastnimi bobki, družbo pa jim je delal manjši petelinček. Drobnno telesce pa ga ni prav nič oviralo, da se ne bi na veliko bahal s svojim ovratnim perjem in da ne bi vsake toliko časa glasno zakikirikal. Bil je namreč ljubosumen na glavo družine v sosednji kletki in prav nič ga ni motilo, da to niso kokoške njegove vrste in rodu, ampak pritlikave japonske prepelice. Seveda, najlažje je izzivati manjše od sebe!

Medtem je bil pajek tarantela čisto nedružaben. Kljub temu da je bil edina žival, ki je imela rdeč, topel reflektor usmerjen pred svoj brlog, ni prišel na oder ali vsaj pred svojo luknjo. Morda je čakal še na vojaško godbo in rdečo preprogo, ki pa mu jih organizator ni uspel zagotoviti... Verjetno je tako tudi boljše, kajti imeli smo občutek, da bi se v primeru, če bi se njegove kosmate nogice svobodno sprehodile po prizorišču, celotna prireditev hitro in panično končala na dežju pred dvorano...

Se je pa zato mlad udav veselo zvijal po rokah in vratovih pogumnih mladih obiskovalcev in z jezičkom tipal, če je zrak čist ali če je v bližini kakšna miška.

Dihurček Pepe je bil čisto udomačen in se je pustil crkljati in voditi na vrvcu kot kakšen pritlikavi podolgovati jazbečar, še raje pa je urno plezal po naročjih otrok.

Previdnemu in nežnemu ravnanju z njim se imamo zahvaliti, da na zrak ni spustil tistega, po čemer so dihurčki najbolj slavni....

Smo pa morali večkrat prezračiti zaradi človeških »dihurčkov« v belih laboratorijskih plaščih.

Na festivalu so namreč gostovali tudi kemiki iz Inštituta Jožefa Štefana. S seboj so prinesli priprave za številne atraktivne kemijske eksperimente. Na njihovem pultu smo lahko izvedeli številne zanimivosti iz kemije. Hkrati se je ves čas kadilo, pokalo in gorelo. Na vsake toliko časa smo zaslišali klic: »Umik!« in okrog njihove mize se je naredil širok polkrog radovednih otrok, ki so razigranim kemikom pomagali odštevati čas do manjše eksplozije balona z vodikom ali do vzleta male rakete s pogonom na tekoči dušik. Iz gorečega ognja so lezle več kot meter dolge faraonove kače, v gejzirjih tekočega dušika so otroci lahko na hitro zmrazili napihnjene balone ali liste iz sosednjega kostanja. Po zraku so letali milni mehurčki, ki so ob stiku z ognjem zagoreli, majhni koščki trinitroceluloze pa so tik pred pokom izgledali kot kosmi vate... In še sreča, da v bližini ni bilo nobenih teroristov (če odštejemo teror otrok nad starši in obratno), ker bi se prav gotovo navdušili nad brezdimnim smodnikom....

V zadnjem delu dvorane smo lahko videli vrsto deklic, ki so potrpežljivo čakale na tako imenovani face painting. Akademsko slikarka jim je na nemirne obrazke risala številne pisane motive, najbolj popularni so bili metuljčki in delfini. (Čez leta pa bo seveda face painting zamenjal face lifting...)

Skoraj polovico dvorane pa je zasedla hiša iger. Otroci so se lahko igrali z zanimivimi namiznimi igrami, pretežno iz lesa. Kocke in sestavljanke so bile raztresene kar po tleh, po veliki modri okrogli preprogi. Z izgovorom, da pomagajo otrokom, so se razigrali tudi starši. Ni bilo malo odraslih, ki so pri igranju vztrajali dlje časa kot njihovi otroci in so potem, ko so bili opaženi, nekoliko v zadregi vstali s preproge in nekaj zagodrnjali sami sebi v brado, češ, otroci niso pospravili za seboj...

Na odru, za skrivnostno rdečo zaveso, pa je bil prostor za najmlajše. V improvizirani dnevni sobi jih je, sedeče na mehkih blazinah, v skrivnostni svet pripovedovanja zgodb uvedla pravljíčarka Mir-

jam. Njeno sugestivno pripovedovanje je pri tri in štiri letnikih pustilo tako globok vtis, da so ga morali s številnimi čičkaračkami prenesti na papir.

Na koncu programa je kot jagoda na smetano prišel popularni čarovnik Grega. Otroke je zabaval s svojimi humornimi pesmimi, ki nikogar niso pustile hladne. Pavze med pesmimi je zapolnil s številnimi čisto pravimi čarovnijami.

Dve uri sta minili kar prehitro, tako so si nekateri obiskovalci program raztegnili na daljši čas.

Po približno treh urah smo organizatorji le ostali sami. Seveda z dvorano polno razmetanih stolov, miz, kock, smeti, ostankov od kolic in kemijskih eksperimentov ter zajčjih bobkov na mokrih in blatnih tleh, vendar z zadovoljnimi izrazi na obrazih, ker je otroški dan tako lepo uspel in ker se preprosto spleča zaradi vseh teh malih zadovoljnih nasmehov...

ANDREJ ZUPANC

Letošnja Trzinska pomlad se izteka

Festival Trzinska pomlad se počasi izteka, saj se nam obetata le še dva večera. Prvi, izjemoma v nedeljo, bo 27. t.m. in bo filmsko obarvan, saj si bomo na velikem platnu, tako rekoč kot v pravem kinu, lahko ogledali znani slovenski film iz leta 1962 Tistega lepega dne, ki ga je po scenariju Andreja Hienga, Cirila Kosmača in Franceta Štiglicca zrežiral France Štiglic, v njem pa igrajo Bert Sotlar, Lojze Rozman, Jože Zupan, Duša Počkaj, Olga Podržaj, Klara Jankovič, Berta Mulalič, Marija Šeme, Maja Šugman, Zlatko Šugman, Danilo Benedičič in Maks Bajc. Zgodba govori o tem, kako se želi dvakrat odvedovi Štefuc poročiti s še tretjo sestro iz iste družine, pri tem pa se spre praktično z vsemi.

Po predstavi pa bo mikrofona dobil naš župan g. Anton Peršak, ki je tudi diplomirani režiser. Navrgel nam bo nekaj iskrivih misli in zanimivosti o filmu.

Že po običaju pa bo trzinski festival sklenil Mednarodni folklorni festival. V petek, 2. julija, ob 19. uri bodo folkloristi iz Indonezije, Madžarske, Bosne in Hercegovine ter folkloristi iz Trzina in Mengša prikazali pester program zanimivih plesov in običajev iz njihove domače kulturne zakladnice. Folklorni večer, ki ga bodo tudi tokrat v Trzinu pripravili ob sodelovanju mariborskega festivala Lent, bo gledalce tudi tokrat zagotovo navdušil z živahnimi ritmi narodnih plesov in pestrostjo barv narodnih noš, s katerimi se bodo predstavili nastopajoči.

Kot za nobeno predstavo trzinskega Festivala tudi tokrat ne bo treba plačati vstopnine.

MŠ

V ospredju je bil tek

V zadnjem mesecu so organizatorji poskrbeli za kar dva tekaška dogodka. Tako so se občani in tudi ostali rekreativni ter profesionalni športniki, željni teka, pomerili v Cooperjevem teku ter nato dva tedna kasneje še v tradicionalnem, letos že 12. teku Petra Levca v sklopu festivala Trzinska pomlad.

Cooperjev tekaški preizkus

V petek, 21.5, so se lahko občani občine Trzin v športnorekreacijskem parku preizkusili v Cooperjevem teku. Gre za test aerobnih sposobnosti vsakega posame-

znika, ki je nastal zaradi vojaških potreb že pred več kot 40 leti, in ga danes prakticirajo tudi v šolah kot obvezno vadbo. Preden se je vsak od udeležencev podal na progo, so mu izmerili srčni utrip, nato pa je sledil tek, in sicer 2400 m za moške ter 1600 m za ženske in otroke. Letos je malce zagodlo tudi muhasto vreme, kar lahko delno opraviči slabši obisk kot leto prej, saj se je teka udeležilo le 14 tekačev, med njimi tudi župan občine Tone Peršak. Tako kot lani so bili tudi letos vsi kos kilometrini. Po merjenju srčnega utripa so prejeli še priznanje za opravljen tek.

12. tek Petra Levca

Kot vsako leto je tudi letos Športno društvo Trzin v sodelovanju z AK Domžale organiziralo tek Petra Levca. Sobota, 5. junija, je bila sončna in morda celo malce prevročna za tek, vendar pa tudi vročina ni odvrnila kar 52 tekačev iz Trzina in okolice, da bi se preizkusili v teku. Prvi so se malo čez 4. uro popoldne na progo okoli

šole podali otroci do 11 let, ki so se prijavili za dolžino 800 m. Ob pol petih pa so na pot krenili še ostali tekači, za katere se je pot začela skupaj, nato pa cepila glede na verzijo, ki so si jo izbrali. Največ prijavljenih je bilo, kot vsako leto, za najdaljšo različico teka, in sicer 10,5 km dolgo progo, ki se vije od naselja T3, mimo

športnega parka v Mlakah, čez dobršen del gozda proti Rašici in Dobenu, mimo gradu Jablje ter nazaj do ploščadi Ivana Hribarja. Letos je najboljši čas na 10,5 km pripadel tekaču AK Domžale Petru Kastelincu, ki je za pot potreboval 41,37 minute. Tek, gledano v celoti, je bil letos uspešnejši kot lani, predvsem kar se tiče poškodb in, kakor nam je zatrdil organizator, tudi označb ob progi. Vendar smo zadnjega tekmovalca na cilju čakali kar nekaj časa, ker je na poti spregledal označbo ter krenil v napačno smer. Edina stvar zaradi katere so se pritoževali tekmovalci, je bil moker teren v gozdu ter kar nekaj blata, kar je nedvomno otežilo tek ter s tem pribilo kakšno sekundo h končnemu času. Po slovesni podelitvi priznanj, ki sta jih podelila župan Tone Peršak ter predsednik ŠD Matjaž Erčulj, je sledilo za udeležence okrepčilo ter druženje ob glasbi Big Banda Krško na ploščadi pred centrom Ivana Hribarja.

Organizator čestita vsem, ki so progo uspešno premagali, se opravičuje za napačno usmeritev treh tekačev in se zahvaljuje sponzorjem, ki so pripomogli k izvedbi 12. teka Petra Levca. To so: Občina Trzin, NLB d.d., Picerija Sestr'ce, Okrepčevalnica Barca ter Salomon sport.

T.H.

Otroška olimpijada v Trzinu

V petek, 14. maja, smo se, kot že kar nekaj let zapored, ponovno zbrali cicibani iz vrtca ŽABICA Trzin s svojimi vzgojitelji in v spremstvu staršev na OTROŠKI OLIMPIJADI.

Olimpijado pripravljamo ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN, košarkaška sekcija in sekcija ženskih rekreativk skupaj z Osnovno šolo Trzin - sekcija Vrtec ŽABICA.

Sodelujejo otroci od tretjega leta starosti naprej in so zelo prizadrevni pri vseh vajah, še posebno, ker jih bodrijo in zanje navijajo starši. Vaje so izbrane tako, da so vsi otroci zmagovalci. Tako dobi-

jo pred tekmovanjem majice, po tekmovanju pa medalje in sok. Ker je bil takrat teden zdrave prehrane, pa je Občina sponzorirala še za vsakega udeleženca jabolko, šola pa še dopis o zdravi prehrani. Jabolka in medalje je otrokom podelila rumena raca Palačinka.

Olimpijado smo začeli z olimpijskim krogom, na katerem so zastave nosili Tina Vavpot, vsestranska atletinja in odlična tekačica, Klemen Ribaš, zmagovalca v skoku v daljino, kategorija mlajši dečki domžalske regije, košarkarica Ana Marija Prezelj, vsestranska športnica in zmagovalka v metu WORTEKSA, v kategoriji manjše učenke domžalske regije.

Po otvoritvenem krogu je olimpijone nagovoril župan Trzina

Tone Peršak, za zabavne komentarje pa je poskrbel Matjaž Erčulj.

Ker za otroško olimpijado posebej naročimo vreme, nam je tudi tokrat po nekaj zelo deževnih dneh posijalo sonce, tako da so bili otroci mokri samo od svojega aktivnega prizadevanja, in prav prijetno je videti 120 aktivnih ČEBELIC, ČMRLJEV, MRAVLJIC, PIKAPOLONIC, PTIČKOV, SOVIC IN STONOG.

Seveda pa so na koncu tudi starši pokazali, da so športnega duha in odtekli svoj olimpijski krog.

Prireditev je omogočila OBČINA TRZIN.

LILIJANA SMREKAR, MATJAŽ ERČULJ

Poslanski večer z Evo Irgl

SDS

Občinski odbor SDS Trzin je v četrtek, 27. maja 2010, v Trzinu organiziral poslanski večer s poslanko SDS Evo Irgl na temo človekovih pravic in aktualnih vprašanj glede arbitražnega sporazuma.

Ker se je ob tej priložnosti javnosti uradno predstavila tudi kandidatka za županjo Trzina Milica Erčulj, je poslanka SDS Eva Irgl uvodoma izpostavila vprašanje žensk v politiki. Dejala je, da imajo ženske na desnici v politiki bistveno težjo pot kot ženske na levi, »saj si moramo kredibilnost graditi same, medtem ko kredibilnost nekaterim ženskam na levi dvigujejo mediji.« Zato je za vstop v politiko potrebnega tudi nekaj poguma, še posebno, »ker se takrat, ko v javnosti odpiraš žgoče teme, nate vsuje plaz grozilnih pisem in groženj takšne in drugačne vrste.« Pojasnila je, da se tudi Komisija za peticije ter za človekove pravice in enake možnosti, kateri predseduje, ukvarja s precej težkimi, tudi bolečimi, zadevami, med njimi so predvsem tiste iz slovenske polpretekle zgodovine, ki prav tako sprožijo plaz tako pozitivnih kot tudi negativnih odzivov s strani posameznikov in civilnih druženj.

V nadaljevanju je Irglova spregovorila o arbitražnem sporazumu. Izpostavila je, da nam arbitražni sporazum jemlje nekaj, kar je naše. Obenem je dejala, da je država, ki ima dostop do odprtega morja, velika država, »četudi ima samo 2 milijona prebivalcev«, brez dostopa do odprtega morja pa postane majhna, »in to ne samo ozemeljsko, temveč tudi v glavah ljudi.« Ob tem je spomnila na nekatere zadnje ključne zgodovinske dogodke ob reševanju slovensko-hrvaškega spora, kot so npr. sporazum Drnovšek-Račan, pogovor na Bledu je potekal o tem, kako bi vprašanje lahko rešili oziroma se je postavilo le izhodišče za pogajanja. Koalicijske stranke vztrajno trdijo, da je

bilo na Bledu sprejeto nekaj zavezujočega, čeprav to ne drži. Poslanka SDS je še povedala, da se prav ob vprašanju arbitražnega sporazuma razgalja tudi nekonsenzualna politika Boruta Pahorja. »Predsednik vlade nenehno govori, da vodi konsenzualno politiko, ko pa je postavljen pred samo dejstvo, da bi moral sprejemati konsenz, pa tega v njegovi politiki ni. Predsednik vlade je ves čas soliral, zaradi lastne samovšečnosti, in se obenem igral z ozemeljsko celovitostjo, ki je vitalni interes naše države,« je dejala.

Poslanka je opozorila tudi na dogajanje v slovenskem medijskem prostoru, kjer predvsem tiskani mediji poudarjajo stališča vladne koalicije

V razpravi z udeleženci poslanskega večera pa se je odprlo kar nekaj tem, povezanih prav z dogajanjem v sami referendumski kampanji, in sicer glede izjave slovenskega panevropskega gibanja, glede enostranskih izjav Hrvaške, glede zadnje izredne seje državnega zbora, kjer so bile naštetje nove okoliščine o arbitražnem sporazumu, glede vključevanja cerkve v referendumsko kampanjo, izogniti pa se ni dalo niti širšemu vprašanju, kako v tem času Evropa glede na Slovenijo kot državo, ki povečuje totalitaristične simbole in ki vodi nespametno zunanjo politiko.

V neformalnem druženju smo prišli do zaključka, da smo ljudje premalo informirani o vseh ozadjih, ki lahko bistveno vplivajo na naše odločitve.

MILICA ERČULJ, KANDIDATKA ZA ŽUPANJO

Pojasnilo glede blagoslova doma za starejše v Trzinu

Kot odgovorna želim pojasniti stanovalcem Doma in občanom Trzina, da pri dogovarjanjih glede blagoslova Doma Občina Trzin ni sodelovala in pravzaprav tudi s tem nič nima, pač pa je dogovarjanje glede maše teklo mimo vodstva Doma počitka Mengeš.

Naj pojasnim, da imamo v Domu v Trzinu manjšo kapelo – molilnico, in jo stanovalci, ki si to želijo, neovirano obiskujejo.

Vendar pa v Domu ni namenskega prostora, tako kot v Domu počitka Mengeš, kjer bi se lahko vršile nedeljske maše.

DIREKTORICA DOMA POČITKA MENGEŠ
IRENA GRIČAR

SVEČANA PREDAJA IN BLAGOSLOVITEV OBNOVLJENE KRALJEVE KAPELICE (21. IN 22. MAJA)

Kraljeva kapelica nam je spet lahko v ponos

Kraljeva ali Malnova kapelica stoji v jugozahodnem delu križišča cest, ki vodita iz Loke proti Trzinu in od glavne ceste Mengeš Trzin proti gradu Jablje. Kar nekaj let smo Trzinci in seveda številni pohodniki ogledovali kapelico, ki jo je načel zob časa. Po obnovi gradu Jablje in ureditvi dolgega dohoda, do nedavnega lepo razsvetljenega, smo pričakovali obnovo kapelice tudi s podporo pristojnih ministrstev. Žal ni bilo tako in kapelico so, kolikor so pač mogli, urejali okoliški prebivalci, predvsem ga. Iva Šuštaršič. Poudariti velja, da je bilo pri kapelici vedno sveže cvetje, ob božiču in drugih praznikih pa je bila primerno okrašena; je pa tudi res, da so nevestni nemarneži ob njej in njeni zeleni ograji odlagali marsikaj in tudi pohodniki niso poskrbeli za pospravilo odpadkov svojih »ljubljenčkov«.

Turistično društvo Kanja Trzin se je leta 2006 po pozivih okoličanov odločilo, da jo bo pač kar samo obnovilo. Zato je predlagalo Občini Trzin in njenemu županu gospodu Toneu Peršaku začetek postopka za sanacijo in celovito ureditev kapelice ter hkrati za dogovor z županom Občine Mengeš gospodom Francem Jeričem za skupen projekt. Prve opise stanja in predloge je takrat brezplačno pripravil dipl. ing.arh. Anton Knavs. Po dogovoru med občinama je sledil razpis za sanacijo in obnovo, za kar je bil izbran Mestni muzej Mengeš, nadzor je prevzel Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije - OE Kranj, magistra Maja Avgustin.

Prve pobude in zaključek obnove je vseskozi z veseljem sprejela in spremljala lastnica zemljišča, na katerem stoji kapelica, gospa Minka Bevk, ki je v času obnove skupaj s sosedmi delavcem nudila tudi gostoljubje.

Na slovesnosti 21. maja je gospod Janez Škrlep, direktor Mestnega muzeja Mengeš, ob predaji ključa kapelice županoma obeh občin, ki sta enakovredno pokrivali stroške obnove, predstavil zgodovino in potek sanacije in obnovo kapelice. Pri tem je obžaloval, da v priložnostni zloženki ni zbranih več pričevanj domačinov, je pa zagotovil, da bodo vsa zapisana. Ena od teh je domneva, da naj bi za kapelico bila zakopana oba angela, ki sta doživela povojno nestrpnost oficirjev, ki so živeli v jabelskem gradu. Takrat, 22. decembra 1949, je večje pustošenje kapelice in okoliških križev preprečil Franc Mušič - Blažev s še nekaterimi domačini, ki so iz kapelice tudi umaknili Marijin kip, naslednje leto pa so ga vrnili na njegovo mesto.

Slavnost ob obnovi kapelice se je nadaljevala naslednji dan, 22. maja, s sv. mašo, kapelico pa sta blagoslovila župnika trzinske in mengeške fare gospod Boštjan Guček in gospod

Janez Avsenik. Ključ kapelice je bil tokrat iz rok gospoda Janez Škrlepa izročena lastnici gospe Minki Bevk in dolgoletni skrbnici Ivi Šuštaršič.

Obnovljena Kraljeva kapelica je Trzincem in Mengšanom lahko v ponos in prepričanje, da so tudi skupni in dobro dogovorjeni projekti lahko uspešni. Od nekdaj je bilo tako, proti severu je upodobljen mengeški župnijski zavetnik sv. nadangel Mihael, na južni strani pa sv. Florijan, ki gasi trzinsko cerkev.

Več o zgodovini tega kulturnega spomenika, sanaciji in obnovi, izvajalcih in sodelavcih si lahko preberete na www.kdfjm.si /Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš/.

JOŽICA VALENČAK

Zahvala

Na meji med občinama Mengeš in Trzin, na koncu Loke, ali na začetku Trzina, stoji čudovita prenovljena kapelica. Je kot nekakšen biser ali pa sončnica, ki gleda v obe župniji.

Ob tej priliki bi se rada prav lepo zahvalila

- Občini Mengeš (županu Francu Jeriču) in

- Občini Trzin (županu Toneu Peršaku),

ki sta sofinancerki te kapelice - predstavnika Mitja Dolinšek (Mengeš), Andrej Gril (Trzin).

Hvala tudi Turističnemu društvu Trzin, ki je dalo pobudo za obnovo, organizatorju obnove Mestnemu muzeju Mengeš in direktorju Janezu Škrlepu.

Zahvala gre tudi vsem mojstrom in slikarki ge. Maši Bersan Mašuk.

Prisrčna zahvala mengeškemu in trzinskemu župniku, Janezu Avseniku in Boštjanu Gučku, ki sta darovala sv. maši in blagoslovila kapelico. Hvala pa tudi ministrantom obeh župnij.

Zahvaljujem pa se tudi mengeški godbi in Milanu Kralju za organizacijo, narodnim nošam, pevskima zboroma, g. Milanu Pevcu za prelepo pesem, pritrkovalkam, fotografom, snemalcem iz Mengša in Trzina in gasilcem.

Prisrčna zahvala gre mojim dobrim sosedom in gospodinjam za izbrano pecivo in druge dobrote, cvetličarki Mariji Savšek za aranžma in vsem prisotnim ob otvoritvi v petek in soboto, brez katerih ne bi bilo tako lepega praznovanja.

LASTNICA MINKA BEVK

Rezultati referendumskega glasovanja o uveljavitvi Zakona o arbitražnem sporazumu med Slovenijo in Hrvaško v Trzinu

TABELARNI PREGLED PODATKOV PO TRZINSKIH VOLILNIH OKOLIŠIH

	VOLILNI OKOLIŠ	I. okoliš »Stari Trzin« in del Ljubljanske- vzhodno od Pšate / %	II. okoliš Del Mlak in ulice pod zahod.Ongerja / za strano / - %	III. okoliš Del Mlak-ulice zah. od Mlakarjeve in ulice v IOC / %	SKUPAJ ŠTEVILO	Σ %
1.	GLASOVALCI VPISANI V VOLILNI IMENIK	1186 / 100	989 / 100	799 / 100	2974	100
2.	GLASOVALI NA REFERENDUMU	595 / 50,16	539 / 54,50	405 / 50,68	1539	51,75
3.	NEVELJAVNIH GLASOVNIC	1 / 0,16	0	0	1	0,07
4.	GLASOVALI »ZA« ZAKON	284 / 47,73	379 / 70,31	270 / 66,66	933	60,62
5.	GLASOVALI »PROTI« ZAKONU	310 / 52,10	160 / 29,68	135 / 33,33	605	39,31

Okrogla miza o arbitražnem sporazumu

Društvo za napredek in razvoj Trzina je v četrtek, 3. junija, dan pred začetkom predvolilnega molka, v dvoranici Marjance Ručigaj v CiH pripravilo okroglo mizo, na kateri je naš soobčan in nekdanji predsednik Ustavnega sodišča Slovenije, dr. Tone Jerovšek, spregovoril o tem, kaj prinaša arbitražni sporazum. Opozoril je na vrsto njegovih pomanjkljivosti in na to, da je slabo pripravljen, saj zavezuje Slovence roke in nagrajuje Hrvaško. V razpravi po predavanju so se udeleženci spraševali, kaj bi se zgodilo, če Slovenija arbitražnega sporazuma ne bi sprejela. Razprava je bila zelo živahna in zagotovo je marsikateremu od udeležencev pomagala pri odločitvi na referendumu dva dni za tem.

Oškodovanja premoženja Občine Trzin

Še vedno ne morem in ne smem iti mimo oškodovanja občinskega premoženja, ki ga je s svojimi dejanji v škodo občinskega premoženja in v korist družbe Biring povzročil naš župan.

Da ponovim. Občina Trzin je bila z družbo Biring solastnica zemljišča ob stavbi družbe Biring na ulici Špruhe 19 v IOC Trzin. Velikost skupnega zemljišča je bila 9922 m², občinski delež 3140 m², delež Biringa pa 6782 m².

V zvezi s tem zemljiščem je občinski svet na svoji seji sprejel naslednji sklep:

»**Občinski svet Občine Trzin nalaga županu in upravi Občine Trzin, da do druge obravnave Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o zazidalnem načrtu za območje OIC Trzin, s katerim bo določena možnost gradnje parkirišča na zemljišču s parcelno številko 1244/92, k.o.Trzin, z družbo Biring invest d.o.o., sklennata pogodbo o zamenjavi solastniškega deleža občine Trzin na tem zemljišču za ustrezno funkcionalno zemljišče**, primerno za gradnjo parkirišč, ulic, pločnikov ipd. za potrebe občank in občanov Občine Trzin, **oziroma o prodaji tistega dela solastniškega deleža, ki ga ne bi bilo mogoče zamenjati**, ker Biring invest d.o.o. ne bi imel na razpolago dovolj enakovrednih zemljišč za zamenjavo, po ceni, ki bi jo določil uradni cenilec. Ob sklenitvi pogodbe je potrebno zagotoviti tudi služnost za vzdrževanje komunalne infrastrukture, ki se nahaja na območju parcele št.1244/92.«

Iz tega sklepa je jasno, da je Občinski svet občine Trzin županu dal nalogo, da mora del skupnega zemljišča, ki pripada Občini Trzin, zamenjati za drugo primerno zemljišče, in v primeru, da Biring nima dovolj primerne zemljišča, preostalo zemljišče pa Biringu prodati.

Toda župan svoje naloge ni opravil in je samovoljno, mimo vednosti občinskega sveta in v nasprotju s prej navedenim sklepom, sklenil pogodbo z družbo Biring o razdružitvi skupnega zemljišča. V tej pogodbi je zapisano, da se skupno zemljišče samo razdeli, in to tako, da bo Biring postal lastnik zemljišča, kjer si da narediti parkirišča, občina pa ostala lastnica zemljišča, ki je neuporabno za parkirišča in zajema zelenice in vodotok.

Ko smo svetniki liste Za zeleni Trzin župana spraševali glede realizacije prej navedenega sklepa, nas je seznanil s podpisano pogodbo z Biringom. Tako smo videli, da ni spoštoval sklepa Občinskega sveta, da je prekoračil svoja pooblastila in da je sprejeta pogodba v škodo občine. Zato smo oškodovanje prijavili med drugimi tudi Nadzornemu svetu Občine. Ta prijava je izgleda povzročila vsaj to, da je januarja letos družba Biring Občini plačala 58 000 €, to je po oceni za manjvredno zemljišče, katerega je po razdelitvi pridobila občina, v primerjavi z zemljiščem, ki je ostalo v lasti Biringa.

Toda Občina Trzin je kljub plačani razliki še vedno oškodovana. To oškodovanje znaša 335.600 €. Ker kot kaže, Biring nima primerne zemljišča za zamenjavo, zato bi moral občinski del zemljišča v celoti odkupiti. Odkupna vsota bi po cenah, katere je upošteval sodni cenilec, znašala 393. 600 €.

Županova samovolja pa se kaže tudi pri drugih zadevah. Tako je brez vednosti občinskega sveta potrdil projekt obnove Mengeške ceste, projekt obnove Ljubljanske ceste, projekt obnove mostu čez Pšato.

Po zakonu bi moral najprej občinski svet obravnavati DIIP (dokument identifikacije investicijskega projekta) posameznega projekta, v katerem je navedena tudi predvidena vrednost investicije, šele po tem bi lahko prišla na vrsto izdelava projekta.

Seveda je po zakonu predvideno, da je potrebno za investicije večjih vrednosti izvesti javni razpis za izbiro izvajalca, kar pa celo pri investiciji obnove mostu čez Pšato na Ljubljanski cesti ni bilo narejeno.

V svoji samovoljnosti in »iznajdljivosti« pa je župan prekosil samega sebe pri zemljišču, kjer so zgrajena varovana stanovanja (lastnik SPIZ) ob Domu starejših občanov. V predlanski jeseni smo pri proračunskih razpravah obravnavali pri prodaji občinskih zemljišč tudi predlog, da Občina na območju, kjer se pripravlja gradnja varovanih stanovanj, proda Kraškemu zidarju, ki je tam pripravljaj gradnjo, okoli 1600 m² občinskega zemljišča po približno 24 € za m². Ker pa je bilo to zemljišče očitno podcenjeno, je občinski svet na moj predlog sprejel dodatni sklep, da prodajna cena ne sme biti nižja kot 200 € m².

Ko sem približno po enem letu vprašal župana, če je bil ta sklep realiziran, mi je odgovoril, da ni bilo potrebe, ker je imel Kraški zidar še preveč zemljišča in da ga je celo nekaj podaril občini (okrog 100 m²). Župana sem vprašal na čigavem zemljišču so potem varovana stanovanja. Odvrnil je, da na občinskem, ker gre pri tem za socialno namembnost.

Za Kraškega zidarja je bilo očitno občinsko zemljišče po 200 € m² predrago, pa mu je župan priskočil na pomoč.

Župan je torej še enkrat več prekoračil svoja polastila in oškodoval občino.

PETER KRALJ, LISTA ZA ZELENI TRZIN

Pismo bralca

Majhen primer predvolilnega prepričevanja

V zadnji številki Odseva so članki, ki omenjajo že začeto predvolilno dejavnost tudi v Trzinu.

Največ nejasnosti je v pridobivanju gradbenega dovoljenja. Spodaj podpisani v tem ne vidim nobene zadrege. Splošno je znano, da je pariška Sorbona pridobila tako veliko veljavo in sloves s tem, da so se ob veliko manj pomembnem prerekanju, ali olje pozimi zamrzne ali ne, dogovorili, da bodo naredili preizkus, in so preizkusili. Tako so sklenili tudi za vnaprej, da bodo vsako trditev preizkusili v praksi. To je treba narediti tudi z gradbenim dovoljenjem.

Stavek ali dva zasluži tudi pismo bralke na strani 34 glede asfaltiranja pešpoti. Poleg njenih navedkov je treba še dodati, da matere z otroškimi vozički ob novem nasutju zelo težko vozijo, posebno če imajo dvojčka. Tudi pluzenje snega na tej poti je zelo oteženo. Na koncu bi rad zvedel še, kam bo šel denar, ki je pripravljen za nizko-energetski vrtec, ker je v članku napisano, kot da je že zgrajen.

JANEZ MUŠIČ- NSI

Občina Trzin in občani se prijavljajo na ogled in ocenjevanje

Najlepši, polno cvetoči, po starem upravičeno imenovani rožni mesec, mesec maj, se je poslovil. Za junij lahko rečemo, da je prvi poletni mesec, v Trzinu na nekaterih zelenicah in v koritih pa tega še ni opaziti. Na pobudo Turističnega društva Kanja Trzin je bil sklican sestanek o urejenosti Trzina, ki se ga je poleg članic UO društva udeležila tudi direktorica občinske uprave gospa Polona Gorše. Tudi letos je občina oddala prijavo na tekmovanje v okviru TZ Slovenije v akciji "Moja dežela - lepa in gostoljubna". Kot je znano, smo lani med manjšimi mesti zasedli tretje mesto, letos pa si zelo želimo to tudi obdržati. To seveda ni samoumevno in lahko, potrebno je upoštevati negativne pripombe s strani komisije pri TZS. S skupnim delom in trudom lahko to dosežemo in se spogledujemo celo z ... Preveriti je potrebno tudi možnost, da bi se na tekmovanje v svoji kategoriji prijavila naša osnovna šola. Pred odločitvijo o sodelovanju bi bilo seveda potrebno predvsem poskrbeti za celovito podobo z zasaditvijo cvetja.

Ob tej priložnosti smo se dogovorile, da obiščemo nekaj lokalov v blokih in dve zasebni hiši ob Ljubljanski cesti in se z lastniki pogovorimo o lepši zunanji podobi.

Na sestanku so bile prikazane fotografije kritičnih točk v občini in po burni in konkretni razpravi je bilo sprejetih kar nekaj sklepov. Na najbolj izpostavljenih in neurejenih točkah se jeseni zasadijo grmovnice medvejke, da bo prihodnje pomlad Trzin zacvetel v beli barvi, čez poletje pa so to lepi zeleni grmi. Pregledali smo vse tri vhode v kraj in povsod opazili pomanjkanje predvsem enoletnega cvetja. Pri razpisih za ocvetličenje na žalost pridobijo koncesijo cenejši izvajalci. Čez poletje pa se potem opaža, da so posajene neprimerne kombinacije rož glede na zahtevnost vzdrževanja in tudi na sam videz. Pri oddajanju koncesij vrtnarjem je bilo poudarjeno, kako nujno je njihovo znanje za strukturno in barvno usklajeno zasaditev in kasnejše vzdrževanje. Pri grmovnicah in drevesih je še kako pomembno pravilno obrezovanje, okopavanje, gnojenje in seveda zalivanje, primerno letnemu času, in seveda tudi vremenu. Ob tej priložnosti je bil podan predlog, da se že letos za pokušino zasaadi nasad v barvi trzinskega grba, to je vijolično rumena barvna kombinacija. Razveseljivo je, da je bil odziv Občine pozitiven, in že v kratkem pričakujemo vhod v cono v zelo polepšanem in celovito izvedenem novem videzu. Isti strokovnjaki bodo v kratkem z zasaditvijo primerne in barvno usklajenega cvetja v korita bistveno izboljšali pogled na sicer lepo ploščad pred našim centrom. Tako bodo v Trzinu poletni meseci cvetoči, kot to veleva narava, in tudi

investicije v infrastrukturo bodo dokončno dobile še »piko na i«. Za junij pa se ve, da vrtnarje na vrtovih in gredicah čaka vse več dela. Pojavlja se plevel, drevesa in grmi pa bujno rastejo. Še pred julijem, ko se rast umiri, je že pravi čas za obrezovanje listavcev in lahko se obreže že tudi vse spomladi cvetoče grmovnice in tudi žive meje. To pa ni koristno le za lepšo rast prihodnje leto, temveč tudi za nemoteno hojo po pločnikih in boljšo preglednost pri vožnji, predvsem na ovinkih.

Teden po omenjenem sestanku se je sestala Komisija za urejenost kraja in si zastavila podobne naloge kot vsako leto doslej. Pričenjamo z zbiranjem predlogov za ogledovanje vrtov, balkonov in oken ter nasadov, in to pri zasebnih hišah in lokalih. Komisija se bo v prvi vrst posvetila delu po Pravilniku o merilih in kriterijih za tekmovanje za urejenost kraja, varstva narave in dediščine ter turistične ponudbe v občini Trzin, v zgoraj omenjeni akciji pa z veseljem sodeluje.

Ob tej priložnosti vabimo vse ljubitelje cvetja, da Komisijo za urejenost kraja tudi letos povabijo na ogled in fotografiranje svojih čudovitih, zanimivih in enkratnih zasaditev.

Izbrane zasaditve bodo konec novembra prikazane v okviru 9. podelitve zahval in priznanj TD Kanja Trzin občanom za urejenost kraja v letu 2010.

Svoja povabila sporočite v CiH, Ljubljanska cesta 12 f, Trzin, telefonska številka je 01/564-47 30.

DUNJA ŠPENDAL

Na obrobju Bele ceste

Letošnje pomlad je narava nazorno pokazala, kako prav so pred leti storili Trzinci, ko so na referendumu zavrnili predlog za umestitve pokopališča na Pajkovem hribčku, se pravi v gozdno območje ob Beli cesti. Tedaj so bili nekateri argumenti zagovornikov za posege na tistem območju tudi ti, da gre menda za manj kvaliteten gozd, kjer ne raste nič posebnega, sploh pa ne kakšne redke

ali zaščitene rastline. Referendumska volja večine Trzincev se je kljub temu odrekla temu načrtu in gozd je ostal nedotaknjen.

Na srečo, kajti prav ob tej makadamski cesti najdemo presenetljivo veliko število vrst slovenskih divjih orhidej. Vsaj pet vrst lahko sprehajalec uzre praktično tik ob cestnih bankinah, to pa je skoraj desetina vseh slovenskih vrst divjih orhidej. Videti je, kot bi hodili skozi kak poseben naravni rezervat, v tolikšnem številu se pojavljajo. Najdemo jih celo že na samem obrobju gozda, skoraj ob obvoznici (kot kaže, so bile pred leti opravljene ekspertize na tem območju kar preveč površne). Če pa stopimo globlje v gozd in se razgledamo po zaščitenem območju Natura 2000, lahko naštejemo

mo vsaj presenetljivih 14 vrst (in še kakšno bi se našlo). Kot da se gozd zahvaljuje tistim, ki so se pred leti zavzemali za njegov obstoj in jih zdaj nagraduje s svojim najlepšim cvetjem.

Orhideje kot te, ki rastejo na območju občine Trzin, so namreč redke in ogrožene rastline, nekatere nasploh izjemna redkost, in za nekatere vrste je to morda kar zadnje zatočišče pred grozečim izumrtjem. So pa tudi pokazatelj prizadetosti okolja. Ker rastejo v sožitju z glivami in žuželkami, kažejo na splošno stanje vsega gozdnega ekosistema. V onesnaženem okolju jih ni, saj so preveč občutljive.

V gozdovih občine Trzin pa ne najdemo le navedenih cvetlic, pač pa tudi kakšno bolj redko žival. Z malo sreče tudi kuno, kar je znak, da sredi kultivirane Ljubljanske kotline ležeče gozdnato območje okoli Dobena in Rašice ni le en »kos gmajne, ki je še ostal«, ampak zapleten ekosistem, o katerem vemo bolj malo in ki bi se lahko do neke mere celo ponašal z nazivom pravega narodnega parka v stilu triglavskega. Žal pa so tudi tod že vidne posledice prekomernih vplivov industrije in potrošništva. Število žuželk neverjetno hitro upada - videti metulja v živo je zdaj že skoraj pravljica, pa to ne velja le za naseljena območja, pač pa tudi za divjino. Niso samo čebele na udaru, število praktično vseh vrst žuželk se je pri nas od leta 2000 zmanjšalo za vsaj 90% in še strmo upada, kar bi lahko zdaj že bil razlog vsaj za analizo vzrokov, če morda še ne kar za preplah. Ob tem zaskrbljujočem izginevanju mušic, metuljev, hroščev in drugega, za nekatere »mrčesa«, bi se lahko vsaj v šali vprašali, ali ni tudi človek že na vrsti? Kot namreč kaže, je pri nas že izumrla, ali pa je vsaj na poti k temu, neka prav določena populacija - tisti, ki bi morali vsaj po službeni dolžnosti začeti raziskovati, kaj se pravzaprav dogaja, pa tega ne počno.

PAVLOVIČ DUŠAN

Lepi čveljci privabljajo ljubitelje narave

Trzinski ljubitelji narave smo dolgo skrivali, da v trzinskem gozdu spomladi cvetijo tudi zaščitene gorske orhideje, lepi čveljci. Ko pa se je vedenje o njihovem rastišču širilo med ljudmi, so zgroženo ugotavljali, da nekateri te redke in z zakonom zaščitene rožice tudi trgajo in celo izkopavajo, da bi jih preselili na svoje skalnjake. Začeli so bolj pozorno slediti temu, kdo prihaja na ogled čveljcev, njihovo rastišče pa so začeli kazati tudi drugim zanesljivim varstvenikom narave, za katere so vedeli, da ne bodo dovolili uničevanja rastišča. Tudi Občina Trzin je rastišče in lepe čveljce zavarovala s svojim občinskim odlokom. Letos je tako naše najlepše v naravi rastoče orhideje v Trzinu

obiskalo kar nekaj ljubiteljev narave. Med njimi je bilo tudi kar nekaj botanikov, geografov in drugih strokovnjakov za naravo. Vsi se čudijo, kako lahko lepi čveljci uspevajo v trzinskem gozdu. Slišali smo strokovno mnenje, da naj bi bilo to rastišče drugotno, kar pomeni, da naj bi kdo lepe čveljce tja prinesel iz gorskega sveta, rožicam pa naj bi razmere na rastišču ustrezale, zato zdaj tam veselo rastejo. Mogoče je razlaga prava, še vedno pa nam ni jasno, kdo bi lahko bil tisti, ki naj bi v gozdu posadil prve čveljce. Kakor koli že, letos je v trzinskem gozdu cvetelo kakih 50 cvetov lepih čveljcev. To je manj, kot smo jih našli pred leti, vendar kaže, da se je število umirilo in da bodo lepe rožice v našem gozdu verjetno še nekaj časa ostale. Vsem njihovim ljubiteljem pa svetujemo, da naj jih »trgajo« le s fotoaparati. Le tako bodo čveljci razveseljevali tudi naše potomce.

MŠ

Pomladili Trzinski gozd s 50 sadikami

Skupina Trzincev se je konec maja, v tednu gozdov, odpravila v gozd med industrijsko cono (IOC) in Mlakami in posadila 50 mladih drevesc: javorjev, macesnov in smrek. Sedaj držimo pesti, da se bodo mladike prijele in se začele razraščati in tako še dodatno obogatilo raznolikost našega gozda.

Gozd so naša pljuča

Gozd, les, narava je naše bogastvo. In naša Slovenija je bogata z gozdom. Smo ena redkih držav, kjer gozd še zavzema večji del ozemlja - kar 58% Slovenije je gozdnate in skupaj se lahko potrudimo, da tako tudi ostane. To vemo in se zavedamo še posebej takrat, ko gremo na primer na potovanje v tujino, kjer nimajo takega bogastva gozdov in tako lepe narave, kot jo imamo doma. In prav je, da cenimo svoj gozd in svoj dom.

Zakaj smo se odločili za pogozdovanje?

Ne smemo pozabiti, da moramo gozdove tudi vzdrževati in paziti nanje; da bodo ostali zdravi - zato je pomemben del vzdrževanja gozdov pogozdovanje. In tega smo se lotili mi. Za ta korak smo se odločili, ker želimo delati dobro za Trzin. Verjamemo namreč, da lahko tudi z omejenimi sredstvi dokažemo, da zaupanje lahko temelji na dejanjih in ne na praznih besedah. Naših 50 dreves sicer ne bo močno spremenilo raznolikosti gozda, vendar pomeni začetek v seriji podobnih akcij in hkrati močno zavezo, da želimo nadaljevati zastavljeno poslanstvo in delati s poslušom za ljudi in okolje.

Radi bi se vam na kratko predstavili

Smo skupina domačinov iz vseh delov Trzina, ki gojimo skupno željo po aktivnem udejstvovanju v razvoju našega kraja in bližnje okolice - tudi gozda in narave. Naša urejena okolica, dobra infrastruktura in narava nam nudijo okolje, v katerem je užitek živeti in se vanj vračati vsak dan iz službe.

Trzin je za vse sodelujoče dom in zato se vam želimo predstaviti kot **LISTA »Trzin je naš dom«**. Prijeten dom in urejeno okolje nam pomagata ohranjati zdravje in pomirjata duha in sta močna protiutež včasih trdemu in hitremu kapitalističnemu napredku.

Za prihodnjega župana - g. Valentin Kolenc

Pomembno se nam zdi, da se Trzin razvija v skladu s potrebami in željami krajanov, iz česar izhaja tudi naš slogan ...s poslušom za ljudi in okolje. Verjamemo, da je vsem krajanom veliko do urejenega, varnega in mirnega Trzina.

Ker vsaka skupina potrebuje vodjo, smo izmed vseh nas, ki mislimo dobro, soglasno izbrali g. Valentina Kolenca, ki ga bomo predlagali tudi za prihodnjega župana. G. Kolenc je zelo ugleden Trzinec, ki ga poznamo kot uspešnega in prodornega podjetnika in strokov-

njaka - na tem mestu naj zapišemo, da je bil tudi pobudnik akcije sajenja drevesc. Njegova aktivnost pa sega tudi dlje, na področje dela v širši družbeni skupnosti, saj je

bil občinski svetnik in tudi podžupan. Brez dvoma je velikokrat dokazal, da mu ni vseeno, v kakšnem kraju, družbeni skupnosti in okolju živimo. S svojim delom, zanosom in ambicijami nas je prepričal, da je kandidat, ki mu gre verjeti in mu velja zaupati vodenje naše »mlade« občine.

Namen naše predstavitve je prošnja, da se nam pridružite in nas podprete pri naših prizadevanjih in aktivnostih pri bodočem upravljanju občine.

Veseli vas bomo, saj bo upravljanje občine Trzin tako učinkoviteje, hkrati pa bo zadovoljilo kar najširše interese..

Prihodnja druženja bodo usmerjena v tematiko varovanje okolja, varovanje zdravja občanov ter v spodbujanje medsebojnega druženja. Dodatne informacije na info@trzinjenasdom.si, spletnem naslovu www.trzinjenasdom.si ali na telefonski številki: 051 850-926.

BARBARA SRŠEN

Valentin Kolenc se je izkazal kot dober gospodarstvenik z izkušnjami občinskega svetnika in podžupana. Dobro pozna delovanje Občine in ima posluh za sočloveka in za okolje.

Večer posvečen pesnici Mili Kačič

Življenje se mi v poldan že izteka

Daj, v svojem teku se ustavi, čas

Da si me ljubil, dragi, šepni

Da bi te našla moja ustna vroča

Pretežko breme sama nosim v klanec

Grozljiva senca-tretji- je med nama...

Glej, živi, in bo živelo, rojeno iz najine krvi

Do smrti v tebi njega bom ljubila

V sebi nosiš gnezdo bolečine

Posodi, Zemlja, svoje mi naročje za ljubega

Med tisoči bi te spoznala

Je meni le tako - ali obema

Le leži, tiho leži zraven mene

Ta moja mala, strahopetna dlan

Tvoj očka bil bled je in resen

Domovina pa je dom, je ena sama kakor mati.

Verzi, vzeti iz pesmi, ki so bile predstavljene trzinskim ljubiteljem lepe besede sedmega maja v Dvorani Marjance Ručigaj, govorijo o doživetjih in spoznanjih ljubezni, materinstva in smrti igralk in pesnice Mile Kačič. Prav te pesmi so nagovorile avtorja izbora za recital, gospoda

Milana Kuferšina, ki je s svojim veznim besedilom povezoval tudi celotno prireditev. Uvodne in zaključne točke večera sta glasbeno podkrepili dekleti Katarina in Kristina Kozjek z melodijami na violini in čelu, kar več pesmi pa se je pod skrbnim in temperamentnim vodstvom zborovodkinje gospe Ksenije Kozjek zaslislalo iz ubranih grl članov in članic pevskega zbora Žerjavčki.

Večer se je nadaljeval ob druženju in krajši pogostitvi v avli CIH-a. Obiskovalci prireditve so drug drugemu pritrjevali, da se ob umetniški besedi lažje dogajajo naša poznanstva, prej neznan obraz se spremeni v nasmech ob naslednjem snidenju.

Vendar, kot da recitatorski skupini DU Žerjavčki ni bilo dovolj predstavitev Milinih pesmi v domačem kraju -Trzinu. Devetega junija so predstavili isti izbor v hotelu Delfin v Izoli. Izvajalci večera so bili isti, (Ada, Jelka, Olga, Helena; Bojan-glasbena spremljava, Milan-povezovalec) le da je pevske točke s svojim žametnim glasom in s spremljavo na kitari predstavila gospa Silva Kosec. Gospa Marjetka Popovski (vodja literarnih večerov v Delfinu) se je skupini v svojem imenu ter v imenu polne dvorane gostov zahvalila za tenkočuten prikaz Milinih občutij v pesmih. »Kot da bi sedela med nami in nam o svojem življenju skozi pesmi pripovedovala prav ona, Mila,« je bilo slišati v dvorani.

Pravijo, da je Mila svoje življenje živela v duhu tanga - s srcem na pladnju: pogumno, drzno in iskreno. Hrepenenje, spomin, čustvo, bolečina, poraz, zmaga – nosilci v zgodbah njenih pesmi. Njen duh je dobil nalepko brezčasne realnosti med življenjem in smrtjo, izražen z močjo besede. In zdi se nam tako znan, tako domač. Zakaj že?

HELENA OGORELEC

Drobtinice iz pravljčne sobe

Že kar nekaj časa se nismo oglasili iz naše pravljčne knjižnice, zato bom za danes natrosila nekaj drobtinic mojih zvestih pravljčarjev. Za nami so veliki dogodki celotredenskih priprav na svetovni dan knjige, ko smo z vsako skupino izvajali »izmišljarije« in seveda so tako nastajale zgodbe, povedke, pravljice ali karkoli pač hočemo. Nastale so, jaz sem zapisovala, da se je kar kadilo izpod svinčnika.

Ste kaj radovedni? Tu je ena izmed njih!

MALI JAKEC

NEKOČ JE ŽIVELA BABICA, KI JE IMELA RADA OTROKE, ZATO SO VENOMER PRIHAJALI K NJEJ, KER SE JE Z NJIMI RADA IGRALA. POTEM PA JE TUDI ONA DOBILA VNUČKA JAKCA, KI JE RASEL IN RASEL IN ZRASEL V VELIKEGA FANTA IN OČKA. MENIL JE, DA JE TEŽKO SKRIBETI ZA OTROKA. TA OČKA JE TUDI POSTAL DEDEK IN DOBIL VNUKA. JE PA POSTAL ŽALOSTEN, KO SE JE VNUČEK ODSELIL S STARŠI V DRUGO MESTO. SKLENIL JE, DA SE BO TUDI ON ODSELIL V MESTO, DA BO BLIZU NJIH.

TAKO SO ŽIVELI SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI.

Lepo, kajne? Dedki in babice, vidite, kako ste jim pri srcu? Pa v opozorilo, niti ena beseda ni moja, samo moj svinčnik je drsel. Pravzaprav pa smo se konec maja, do oktobra, poslovili. Ampak ne kar tako – pripravili smo kulturni nastop. Najmlajši so skupaj s starši odigrali rusko ljudsko Ankica in ptičica in izvedli gibalno-ritmični rej MIŠKE – MAČKE, ki se držijo za tačke. V najstarejši skupini, kjer je tudi nekaj šolarjev, pa smo izvedli dramatizacijo Ivana Gaucherja – TRIJE ZAJČKI.

Vsekakor pa izredno prizadevno in veselo sodelovanje staršev silno pripomore k dobremu prizvedanju v naši pravljčni sobi. Zavest, kako pomembno je bogatiti slovensko besedo pri otroku, zagotovo izhaja od njih.

Knjižnica je otroke počastila s torto, pijačo in baloni. Po nastopu pa so otroci starše popeljali še na razstavo risarij, slikarij in drugih izdelkov, ki so nastajali med letom po njihovem doživljanju vsebin. Na ogled bodo vse do oktobra!

VABLJENI TOREJ VSI, KI ŠE NISTE VIDELI TEH UMETNIN!

Na snidenje,

PRAVLJIČARKA MILI

Zanimiv obisk Notranjske

Tokrat smo se v vodstvu Društva upokojencev Žerjavčki odločili, da obiščemo Notranjsko in si tam ogledamo muzejske zbirke in razstave v parku vojaške zgodovine v Pivki. 20.5. smo se po obvezni kavici tako odpeljali do nekdanje vojašnice pri Pivki in si tam najprej ogledali film o razvoju tankov med prvo in drugo svetovno vojno ter po njej, nato pa smo odšli v paviljone na ogled razstavljenih tankov in ostalega težkega orožja.

Bil sem prijetno presenečen, saj je med razstavljenimi tanki tudi ruski tank T55. Prav takega sem med služenjem v JLA davnega leta 1962 sam vozil na prvomajski paradi v Beogradu.

Pot nas je vodila nazaj na grad Prestranek, kjer nas je pričakala prijazna vodička Valerija in nam skupaj s svojo kolegico razkazala sam grad Prestranek, pokrito jahalnico, islandske konje in farmo simentalk z mlečno proizvodnjo.

Odpeljali smo se še v vas Orehek, kjer se pase čreda »angus« goveda. To govedo je čez vse leto na prostem. Krav ne molzejo in tudi telijo same na pašniku. Torej je njihova edina naloga, da skrbijo za naraščaj, s pomočjo bikov, seveda, iz katerega je bilo sestavljeno naše kosilo – juha in zrezki v omaki – pa je bilo izključno iz mesa bikov. Po okusnem »angus« kosilu smo veselo zapeli in zaplesali ter se tako prešerne volje odpravili proti Trzinu, kamor smo prišli v zgodnjih večernih urah.

FRANCI BARDORFER

Zastrupljevalec ptic

Zimo so preživele,
pomladi ne.

Zastrupljevalec ptic je nasul zastrupljenega žita.
Ptice so jedle v četrtek in petek,
v soboto so mrtve padale na tla.

Zastrupljevalec ptic si zadovoljno mane roke.
Po njegovi čisti travi ptice ne bodo več raznašale semen.

Umrle so tudi druge živali,
celo jež, ki je prespal zimo v baraki.
Zastrupljevalec ptic si zadovoljno mane roke.

V Cernu, na velikem trkalniku delcev,
poskušajo znanstveniki poustvariti nastanek vesolja.
Na eni strani genialnost človeškega uma,
na drugi njegova popolna beda.

Pravijo, da je Bog ustvaril svet v sedmih dneh,
človek ga bo uničil v treh.
Brez solz jočem.

TATJANA RUPAR, APRIL 2010

Trzinci na srečanju gorenjskih upokoјencev - kolesarjev

Osem kolesarjev in kolesark kolesarske sekcije Društva upokoјencev Žerjavčki in še dva krajana Trzina so se v torek, 8.6.2010,

zbrali v prelepem sončnem jutru in se na kolesih odpravili na dokaj dolgo pot. Odkolesarili so preko Mengša, Most, Komen-de in Cerkelj do Kokrice pri Kranju, kjer je bilo srečanje kolesarjev iz vseh društev upokoјencev Gorenjske. Pod vodstvom izkušnega kolesarja, ki je tudi podpredsednik Kolesarskega društva Felix Trzin, so varno in dokaj hitro prispeli na cilj, saj so za 32 km dolgo pot porabili samo uro in pol.

Po prijavi se je 136 kolesark in kolesarjev odpravilo na 13 kilometrsko kolesarjenje okoli posestva BRDO. Kolesarjenje je bilo predvsem družabnega značaja, zato so tudi vsi prispeli na cilj brez napora. Na cilju so gostitelji, Društvo upokoјencev Kranj, pripravili družabni igri, in sicer je kolesar moral partnerko peljati med stožci na »štangi« kolesa, na koncu pa je bilo še metanje pikada. Iz vsakega društva je nastopil samo en par. Par iz Trzina se je uvrstil na peto mesto, saj vsi pikadi niso pristali v bližini središča tarče. Med malico je na klaviature zai-gral član društva upokoјencev Kranj, zapela pa je tudi »Hele-na«. Viže so bile tako mamljive, da so kmalu zasrbele pete.

Trzinsko ekipo je čakala še vožnja nazaj domov, zato so se odločili posloviti, ko je bilo najlepše. Utruženi, a kljub temu veseli, ker so po prevoženih 77 kilometrih prispeli srečno domov, so še nekaj časa posedeli ob osvežilni pijači, preden so se odpeljali vsak na svoj dom.

ZORAN

Snežnik brez snega in oblakov (ter Ždrocel...)

Še enkrat se je potrdil pregovor, da gre v tretje rado! Po dveh neuspešnih poskusih smo v soboto, 5. 6., le uspeli priti na tega notranjskega mogočnega, ki obvladuje tudi večji del Primorske. Vztrajnost je bila poplačana, kar 24-krat poplačana, toliko se nas je namreč zbralo. Ker je dan dolg, pripeljali pa smo se precej visoko, ni izostala jutranja kavica v Knežaku (kjer so doma Kneščice...). Labirint gozdnih cest nas je privedel na vzhodne gozdnate, kakšne pa drugačne obronke snežne gore, ki pa se je ravno do našega prihoda že otrešla večine zimskega »tovora«.

Bukve in jelke so nas obdajale ves prvi del poti na goro od vzhoda (najbolj znan pristop je od zahoda – s Sviščakov), sem in tja jim je priskočila na pomoč še kakšna smreka, vse skupaj pa zeleno v tisoč in enem odtenku. Že po slabi uri smo skozi bukove krošnje zagledali naš cilj, obvozili par vrtač in kotanj ter se malo za ostanki nekdanje kočje pod Snežnikom zagrizli še v ruševnate strmine. Tam so se gozdni zeleni pridružili še odtenki drugih barv, najbolj je strigla sinja modrina svišča (naši severni sosede mu sicer rečejo encijan...), ki pa je bila zelo skladna z nebesno nad nami. Oblakov le za vzorec, sonce pa junijski višini primerno, torej žgoče. Migotanje vročega zraka med ruševjem je motil zmerni severovzhodnik, ki pa je hkrati hladil tudi naša, proti vrhu že precej pregreta telesa. Vsi prej omenjeni gozdovi, vrtače in kotanje, pa tudi številne vzpetine, so bile naenkrat pod nami, v dalji pa še nov sinji odtenek, namreč morja v Kvarnerskem zalivu. Malo po poldnevu, po dveh urah hoje in premaganih 600 višinskih metrih, je naša skoraj četrt stotnije velika četica zavzela položaje okrog nekaj manj kot 1800 metrov visokega vrha in bližnje planinske kočje ter začela najlepši del ture – počitek z malico in razgledovanjem. Nekdo je sicer omenil krst, a je na srečo ostalo le pri besedah, čeprav bi si tudi zavojevalci primorsko-notranjskega Triglava zaslužili njegovo izvedbo...

Po debeli uri višinskega odmora in vsega, kar spada poleg (žigi,

jota, vpisna knjiga, »dolce vita«, sončenje, zavitek, foto »sešn« idr.) smo zdiralji navzdol proti zahodu, natančneje proti Malemu Snežniku. Preden smo stopili na zadnje ostanke letošnje zime, smo si v kotanjah vrtačaste oblike na severni strani gore ogledali še značilen vegetacijski obrat. Zaradi žepov hladnega zraka raste proti dnu teh kotanj vedno bolj hladnoljubno rastje, povsem v dnu je tako mrzlo, da je tam le trava. Na snežišču med obema Snežnikoma se je vnel boj s kepami in zmagala je seveda voda. Prijetne zgodnjepoletne temperature zraka so poskrbele, da se je iz kep hitro cedilo. Prihod na kolovoz, kjer je tradicionalno skladišče drv, smo izkoristili za daljši počitek v iskanju markirane in drugih poti, ki bi tam glede na različne zemljevide morale biti, pa jih ni bilo. Pa smo na koncu le našli pravo, tako, na počez. Še več, tik pred prečko, proti vzhodu gore, se nam je nastvil še polh in nam dal jasno vedeti, da je to gotovo prava pot. Seveda, samo da smo ušli nadležni popoldanski vročini in se umaknili v varno, predvsem pa hladno zavetje gozda. V lahnem bukovem (pozor, gre za trd les!) drncu navzdol smo hitro našli listnat žleb (imenuje se Žlebina), kjer je še pred tednom ali dvema ležal sneg. Bolj pomembno pa je bilo, da je nekdanj po njem vodila markirana planinska pot, in to celo znamenita E-6, o čemer so pričale že povsem obledele markacije. Z njihovo pomočjo in nekaj skavtsko-taborniškega nosu smo prišli na točko »ground zero«, v kotanjo Grčovec (1280 m), ter se razveselili (ali pa tudi ne) gozdne ceste. Ta je pomenila, da v nadaljevanju ne bo več orientacijskih težav, temveč le druge, saj smo začeli pridno nabirati makadamske kilometre. Do jeklenih konjičkov se ji je nabralo nekaj več kot šest. Eden od udeležencev je rekel, »kaj se pa zamudimo«, drugi pa »takle mammo«, in smo tudi v resnici imeli...

Žal nas je obvoznica prek Grčovca (namesto južnega smo ubrali zahodni sestop...) stala obiska znamenitih Ždrocel, zakraselega kamnitega skalnatega gozda, saj smo si na povratnem maršu lahko ogledali le odcep gozdne ceste, ki nas pripelje do njih. Vendar pa smo si rekli, da sem zagotovo še pridemo, morda pa drugič kar s kolesi. Nadaljevala se je makadamska kalvarija, vendar nismo odnehali, tudi štirje najmlajši udeleženci, sicer vsi učenci 4.b razreda trzinske OŠ, ne. Očitno je tudi trzinski podmladek dovolj trmast in tišast, da bo kaj iz njega... V

snežniškem svetu je pač svet tak, da gredo ceste precej bolj kot naravnost naokoli oziroma zavijajo, zato si njihovi uporabniki hitro nabirajo kilometrino. Uvideli smo, da smo med prvimi, ki so šli letos po teh cestah, saj smo tu in tam še našli »nesnežne« ostanke minule zime. No, ja, kakšen rjavi kosmatinec je letos gotovo že kolovratil tam naokoli, sicer pa se nam ni bilo treba bati srečanja z njim, ker smo bili za kaj takega preglasni. Tik preden smo povezali začetek s koncem, sta nas pod Gašperjevim hribom presenetila še italijanski bunker iz obdobja med obema svetovnjima vojnoma in »sredigozdna« kapelica. Malo dlje od slednje, na okrog 1200 metrih nadmorske višine, kjer smo ob desetih vse skupaj tudi začeli, smo malo čez peto tudi končali. Svetla junijska sobota, prva sončna po prvomajskih praznikih, nam je omogočila, da smo se na pivškem ravniku spet odžejali in prispeli pod Onger ravno, ko so se glasbeniki bigbanda Kršo pripravili za svoj nastop na Trzinski pomladi. In so spomini spet odplavali nazaj na Snežnik in okoliške neskončne gozdove...

GOZDNI MIHA

Kratke novice iz PD Onger Trzin

24. mladinski planinski tabor Trenta 2010

Letošnji 24. mladinski planinski tabor MO PD Onger Trzin bo potekal v Trenti od sobote, 24. julija, do nedelje, 1. avgusta. Prijavnico najdete na spletnem naslovu http://onger.org/depo/mo/mpt2010/2010mpt_prijavnica.pdf. Na voljo je samo še pet mest.

Zaključno srečanje v plezališču Vransko

Naši mladi športni plezalci so v nedeljo, 23. maja 2010, obiskali plezališče na Vranskem, ki je zaradi svoje konfiguracije zares odličan poligon za tiste, ki so se šele spoprijeli s prvimi koraki v čudoviti svet vertikale.

Stena je pravzaprav star kamnolom, ki pa ga je čas obrusil ostrih robov in odvečnih skal. Plezališče, v katerem prevladujejo lahke smeri z oceno težavnosti od 4 a do 6 a, je pravzaprav še precej mlado, saj je nastalo v prvi polovici leta 2001.

Prizor z naravnega plezališča Vransko. Mladi plezalci so tokrat občutili stik s prvimi skalnimi oprimki.

Otroci so več ur lahko plezali v naravni skali in s tem spoznavali razliko med skalo in umetno plezalno steno.

V naslednjem šolskem letu načrtujemo še več obiskov naravnih plezališč.

Ena od mam, ki je spremljala 'plezalni dan' v Vranskem, je zapisala:

Naravna stena Vransko ponuja več plezalnih smeri po težavnosti, ki nosijo tudi igriva imena (Ostržek, Uganka, Sinji galeb, Sneguljčica, Lonček kuhaj, Pestrna, Trd oreh ...), zaradi česar so bili otroci še bolj razposajeni in pripravljeni na večkratno plezanje iste smeri ...

Zaključek krožkov v OŠ Trzin

Konec maja je čas, ko že po tradiciji zaključimo z delom pri planinskih krožkih za osnovnošolce. Letos so bili najbolj vztrajni v planinski skupini 'Komarčki', ki jo vodita Simon Kralj ter Polona Podbevšek (letos jima je pomagal Matevž Peternel).

Malce prej so končali v planinski skupini Nore krave, ki so itak intenzivno delali pri projektu Mladina in gore.

Letošnje največje presenečenje pa smo doživeli pri športno-plezalnem krožku, saj so do konca vztrajali skoraj vsi, ki so se jeseni prijavili h krožku (18).

EMIL PEVEC

Trzinci na srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike

Grad Jablje je že tako ali tako v zavesti starih Trzincev tudi trzinski, zato je dogajanje, povezano z gradom, tako rekoč tudi trzinsko. Ni čudno, da je bilo na 12. srečanju ljubiteljev stare kmetijske tehnike tudi zelo veliko Trzincev. Največ jih je prišlo na ogled starih traktorjev in druženje z znanci, predstavniki Turističnega društva Kanja Trzin pa so predstavljali tudi turistično ponudbo našega kraja in delo rezbarjev.

Tudi za srečanje v Jabljah lahko rečemo, da se je že zasedrilo in postalo tradicionalno. Ob prvem srečanju so predstavljali le 15 starih traktorjev, zdaj pa jih je bilo že več kot sto, ob tem pa so člani Društva ljubiteljev stare kmetijske tehnike in njihovi gostje predstavili tudi kar nekaj kosov zanimivega starega kmečkega orodja in drugih naprav iz zakladnice kmetijske tehnične dediščine. Na srečanje so že kar po tradiciji prišli tudi ljubitelji starih motorjev, koles in ljubitelji starih običajev. Organizatorji so seveda poskrbeli tudi za zanimiv spremen program ter za zabavo, s ponosom so poudarjali, da gre za največje takšno srečanje pri nas in tudi v bližnji soseščini, po zgledu tega srečanja pa zdaj tudi drugje po Sloveniji pripravljajo prikaze starega kmečkega orodja.

MŠ

Slikarji in rezbarji osmič ustvarjali na gradu Jablje

Turistično društvo Kanja Trzin vsako prvo nedeljo v juniju, sobota je pač rezervirana v gradu za poroke, organizira srečanje rezbarjev in slikarjev društva v atriju gradu Jablje. Delavnico, ki je bila tudi letos dobro obiskana, so pred prvo letošnjo pripeko zaščitili debeli grajski zidovi, čeprav si je nekaj slikark izbralo prostor pod

paviljonom. Mogoče tudi zato, ker je tisti prostor nekako rezerviran za povabljenke iz likovnega društva Mengeš.

Delavnico so si ogledovali tudi številni obiskovalci na poti oziroma s poti z Dobena ali Rašice. Turistično društvo Kanja Trzin je poskrbelo za okrepčilo, udeleženci pa za dobro voljo. Sredi popoldneva je zmanjkalo zagona za ustvarjanje, ob skupnem omizju je sledilo zares prijetno druženje. Tovrstne delavnice izven običajnih prostorov so namreč priložnost tako za zabavo kot snovanje načrtov. Razstava ustvarjenih umetnin bo v avli Centra Ivana Hribarja v oktobru.

JOŽI VALENČAK

Potep po Krpanovi deželi

Z osmimi razredi smo se odpravili na ekskurzijo po Krpanovi deželi. Na poti skozi Cerknico smo se spomnili na njihov tradicionalni pustni karneval s coprnico Uršulo in povodnim možem Jezerkom.

V Dolenji vasi smo si ogledali maketo Cerkniškega jezera in etnološko-ribiško zbirko. Nazorno smo se seznanili s svetovnim fenomenom presihajočega jezera, ki ga je že v 17. stoletju opisal in risal plemič in učenjak Janez Vajkard Valvasor.

Potem smo nadaljevali pot do gradu Snežnik iz 13. stoletja, ki nas je pozdravil prenovljen, a še vedno v renesančni, romantični podobi in prečudovitem okolju bližnjih snežniških gozdov. Seznanili smo se z njegovo zgodovino ter si ogledali posamezne prostore, od egipčanske sobe, Aninega salona, soban knezov Hermana in Urlika s številnimi družinskimi portreti na stenah. Vse pohištvo iz srede 19. stoletja je zelo dobro ohranjeno. Zanimivi so nekateri predmeti: starodavni hladilnik, ornamentirane peči, klavir in biljard.

V spodnji veži so vzdani rimski nagrobniki, na steni pa je še vedno ohranjen bakrorezni zemljevid dežele Kranjske iz 18. stoletja. Zunaj smo opazili celo drevak, s kakršnim so se domačini vozili po poplavljenih travnikih.

Gradu daje pravljичni vtis odsev v izvirski vodi ribnika, ki je obdan z velikim parkom z drevoredom. Potem smo si v družbi g. Šraja ogledali Lovski in polharski muzej v nekdanji bližnji grajski pristavi. Učenci so izdelali kratko osebno izkaznico polha oziroma medveda.

Zadnja postaja na naši poti pa je bila svetovno znana Križna jama pod Križno goro, ki se ponaša z okoli 50 jezeri, čudovitimi sigastimi pregradami in je tretja najdaljša jama pri nas. Pred odhodom smo si naredili škornje in vzeli s seboj še svetilke. Nismo pozabili na dodatna oblačila, saj je v notranjosti stalna temperatura le 8 stopinj. V jami so našli okoli 2000 okostij jamskih medvedov, katerih dva večja skeleta danes hranijo na Dunaju. Posebno doživetje v jami je bila vožnja s čolnom po prvem jezeru. Upali smo, da bomo uzrli kakega netopirja, a ga ni bilo. Še dobro, da ima jama omejen obisk, ker je to edina možnost, da ohrani pridih skrivnosti.

Polni novih spoznanj smo se odpravili proti Trzinu. Vtisi učencev so bili prijetni,

Žan in Anže pred okostjem jamskega medveda v Križni jami (foto: Nuša Slatner)

pa čeprav so morali zbrano slediti opisu krajev na poti kot tudi strokovni razlagi v muzejih in jami ter na koncu oddati izpolnjene delovne liste.

TATJANA TONIN

V Trzinu tudi šola košarke Helios

V letošnjem šolskem letu v telovadnici OŠ Trzin niso potekali le košarkarski treningi v okviru šole, temveč tudi v organizaciji Košarkaškega kluba Helios iz Domžal. Tako so trzinski osnovnošolci branili barvi dveh različnih ekip. Kako je zasnovano delo ŠK Helios, smo povprašali trenerja mladinskega pogona KK Helios Domžale v Trzinu, Matija Zajca.

Je med tistimi, ki trenirajo za vas (Helios), in tistimi, ki trenirajo za OŠ, razlika, ali gre po večini za iste otroke?

V moji skupini v Trzinu so dečki, ki po večini igrajo le za ŠK Helios Domžale. Tu pa tam se najde kdo, ki sta mu dva treninga premalo, in hodi še na treninge pod okriljem osnovnih šol.

V naslednji sezoni jih bomo angažirali tudi, da igrajo za OŠ, saj bi s tem pripomogli še k boljšim rezultatom osnovne šole Trzin.

Bi nam opisali, kako poteka vsa stvar pod okriljem Heliosa. Ali igrate v isti ligi kot osnovne šole?

Včasih so v Domžalah v hali komunalnega centra potekali treningi šole košarke,

z letošnjim šolskim letom pa smo v klub začetli z novim projektom, in sicer se treningi šole košarke izvajajo na osnovnih šolah domžalske regije. Osnovne šole igrajo v svoji ligi, mi pa igramo v lastni interni ligi pod okriljem ŠK (šola košarke) Helios Domžale. V naši interni ligi se vse tekme igrajo konec meseca v hali komunalnega centra, kjer gre bolj za druženje in zabavo kot pa za tekmovanje, saj rezultat ni v prvem planu. Važno je sodelovati, se zabavati, se čim več naučiti, ne pa zmagati. Kar pa ne pomeni, da dečkom ne vlivamo zmagovalne miselnosti, ki je po mojem mnenju ena ključnih sestavin na poti do uspeha.

Kako to, da se je KK Helios odločil za tako potezo? Imajo podobne mladinske poglobne tudi v ostalih krajih v okolici Domžal?

Da. Kot sem že omenil, smo projekt šole košarke razširile po večinoma vseh okoliških osnovnih šolah (OŠ Trzin, OŠ Mengeš, OŠ Domžale, OŠ Vencija Perka, OŠ Dragomelj, OŠ Rodica), iz dveh manjših šol pa se priključujejo drugim. Povsod smo dečke razdelili v dve starostni skupini, od 1. do 3. razreda in od 4. do 6. razreda, starejše in nadobudne pa smo razporedili v selekcije KK Helios Domžale. Tak sistem treningov omogoča tudi graditev večje baze igralcev pod našim okriljem, da se kasneje lažje selekcionira igralce za starejše selekcije KK Heliosa Domžale. Tovrstne šole služijo za mlade športnike tudi kot nekakšna odskočna deska za nadaljnjo kariero. Menim pa, da je tak sistem tudi prijaznejši za starše, kajti otrok jim ni treba vsak dan voziti v Domžale in nazaj, kot so morali to početi, ko so še vsi treningi potekali v domžalski hali komunalnega centra.

Boste prisotni v Trzinu tudi v naslednjem šolskem letu?

Letošnje leto je bilo testno, z odzivi smo bili zelo zadovoljni, tako da menim, da bo tudi v prihodnjem šolskem letu ŠK Helios Domžale organiziral treninge. Če pogledamo odziv otrok, vidimo, da gre po večini za prvih pet razredov, to pomeni, da bodo potencialni košarkarji tudi v prihodnjih letih. Moja naloga pri tem pa je, da jih čim bolj navdušim in usmerjam v košarko in športno življenje.

So se za tako mladega trenerja odločili namerno ali si vskočil kot pomočnik?

Že kot igralec v mladinskih selekcijah Heliosa Domžale sem bil kapetan in organizator igre in to je neka vez med trenerjem in ostalimi soigralci. V svoji igralski karieri sem bil pod mentorstvom številnih priznanih trenerjev, katerim sem zelo hvaležen, saj sem se od vsakega nekaj naučil. Ko so mi ponudili delo trenerja v Trzinu, sem z veseljem sprejel ponudbo, saj zelo rad prenašam svoje znanje na mlajše generacije košarkarjev. V bližnji prihodnosti imam še viš-

je ambicije, kar se tiče trenerskega dela, sam imam v planu tudi vodenje in treniranje starejših selekcij, gledano malo bolj dolgoročno, pa bi se morda preizkusil tudi kot trener članske ekipe.

Kdor je treniral pred leti v KK Helios, je moral plačevati mesečno članarino. Je članarina tudi v podružnicah kluba?

Da, članarine še vedno so, saj je to dohodek ŠK Helios Domžale, s katerim tudi organiziramo tekmovanja in pokrivamo stroške (telovadnica, dresi). Trzin je edina občina, ki financira polovico najema telovadnice. Ker pa se poskušamo izogniti temu, da bi članarina prikrajšala koga, ki si košarko želi trenirati in igrati, a mu je zaradi finančnega položaja to onemogočeno, je bil v klubu soglasno sprejet in podprt predlog, da če pri nas trenirata recimo brata, ima eden od njiju treninge cenejše, socialno ogroženi pa so opravičeni članarine. Vsem igralcem pa smo podarili ob plačilu prve članarine tudi košarkaško žogo ter majico in letne karte za ogled tekem članske ekipe KK Helios Domžale.

Za konec, kako bi ocenili prvo leto delovanja?

V letošnjem letu sem opazil v Trzinu veliko potencialnih, dobrih košarkarjev, kar so pokazali tudi na tekmah v Hali komunalnega centra proti drugim šolam košarke pod okriljem ŠK Helios Domžale. Čeprav je v prvem planu druženje, so dečki tovrstno tekmovanje vzeli kar resno, kar podpiram, saj sta motivacija in tekmovalnost v športu vedno dobrodošla in pripomoreta k večjemu napredku. Upam, da bo udeležba v naslednji sezoni še večja, da bomo lahko čez nekaj let s ponosom spremljali Trzince v članski ekipi KK Helios Domžale, morda pa celo v še višje rangiranih ligah po svetu.

TILEN HVASTI

Opravičilo

Vsem bralcem se opravičujemo, zaradi napačnih informacij v intervjuju z jadralcem Timom Podlogarjem. Na nedavnem svetovnem prvenstvu je nastopal kot član JK Burja iz Izole in ne kot član JK Pirat.

T.H.

Delavni zadnji predpočitniški tedni za DPM

Delavnica na Trzinski pomladi

V soboto, 29. maja 2010, je v okviru programa TRZINSKA POMLAD sodelovalo tudi DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE z delavnico IZVIRNE POSLIKAVE na obrazu, roki... Slikarka Ines iz Ljubljane je bila poznana trzinskim otrokom, zato smo pričakovali veliko zanimanje, a je žal zagodlo vreme. Do začetka prireditev je sijalo sonce, nato pa je močan dež prvih nekaj otrok s starši pregнал v dvorano Kulturnega doma, kjer je bilo kljub temu navdse zabavno.

Obdaritev bodočih prvošolčkov v vrtcu Palčica

Tako kot vsako leto doslej je tudi letos DPM Trzin poskrbelo za veselo vzdušje in presenečenje za bodoče prvošolčke v vrtcu Palčica. Predsednica društva je v ponedeljek, 31. maja 2010, obiskala skupino 43 otrok, ki bodo v jeseni prestopili prag šole. Predstavila je društvo, njegove cilje in naloge ter jih povabila na vse aktivnosti, ki bodo organizirane. Nato je sledilo razdeljevanje vrečk, saj so bili otroci zelo nestrpni, kaj bodo dobili.

Dobili pa so majice s kratkimi rokavi z napisom »JESENI GREM V ŠOLO« ter zanimive papirnate hiške, ki so jih izdelali in poslikali učenci prve triade OŠ Trzin. Na hrbtno stran hišice so nalepili posvetilo društva, ki jim je zaželelo SREČNO IN VESELO ŠOLSKO OBDOBJE. Ob tem se iskreno zahvaljujem naši članici in učiteljici OŠ Trzin, ge. Anici Mušič.

Nagrada za bralne značkarje prve triade na OŠ Trzin

Društvo prijateljev mladine vsako leto skupaj z OŠ Trzin nagradi učence prve triade, ki so uspešno opravili BRALNO ZNAČKO. Letos jih je obiskal priljubljeni slovenski pisatelj, pesnik, dramatik, igralec in prevajalec Andrej Rozman-Roza, ki je s svojim hudomušnim pripovedovanjem navdušil polno avlo učencev in jih tako še dodatno spodbudil za branje novih knjig.

Zaključek delavnic tujih jezikov

Na OŠ Trzin je v organizaciji Društva prijateljev mladine Trzin od 5. oktobra do 7. junija 2010 potekalo kar pet delavnic tujih jezikov. 35

učencev od 1. do 8. razreda OŠ se je učilo angleščino, italijanščino in kitajščino. Delavnice so potekale 1x tedensko, kar je pomenilo 30 ur učenja tujega jezika skozi celo šolsko leto. Učenci so bili zelo pridni, pripravljeni sodelovati v majhnih skupinah in navsezadnje so se ob utrjevanju novega znanja doma tudi veliko naučili. Namen delavnic je bil zagotovo dosežen, in bomo z njimi nadaljevali tudi prihodnje šolsko leto.

MATEJA CHVATAL, DPM TRZIN

Šahisti za praznik občine

K obilici prireditev in dogodkov, ki so povezani z občinskim praznikom, smo tudi šahisti, tako kot že vrsto let doslej, primaknili svoj delež. V nedeljo, dne 16. maja, smo v prostorih tukajšnje osnovne šole, ki nam je znova prijazno odstopila svojo avlo, organizirali turnir v pospešenem šahu. Devet kol po švicarskem sistemu izbire nasprotnikov je pri tempu 15 minut na partijo in posameznika zaključek turnirja pomaknilo tja na pol četrto uro popoldne. Začeli smo nekaj po deveti uri, ko je po pozdravnem nagovoru in pozdravu trzinskega župana g. Toneta Peršaka stekla prva šahovska ura. Ob udeležbi 45-tih

šahistov smo se zagreto borili vse do zadnjega kola, ko smo dobili končni vrstni red. Med najboljših pet so se uvrstila nam že znana šahovska imena: zmagovalec je z naskokom točke in pol postal MK Dušan Čepon (ŠD Podpeč), sledili pa so mu Bojan Hribar (ŠK Komenda), Leon Mazi (ŠD Podpeč), Marjan Šemrl (ŠD Domžale) in Štefan Sokač.

Trzinski šahisti smo se ob vodji turnirja sodniku Franciju Koširju ponovno izkazali kot brezhilbni organizatorji, saj je turnir potekal tekoče in brez zapletov. Za dobro udeležbo (ob štirinajstih šahistih trzinskega šahovskega kluba) in vzdušje so poskrbele številne nagrade in pa že priznana okusno kosilo, ki ga je znova pripravilo in tudi serviralo osebje okrepčevalnice BARCA Trzin.

Oglejmo si še nagrajence, ki jih je bilo kar

dvanajst. Poleg prve peterice so si nagrade priborili še:

- Vladimir Ivačić (ŠD Domžale) kot najboljši veteran
- Igor Rojs na osmem mestu kot najboljši Trzinec
- Andrej Kobold (ŠK Komenda) kot najboljši mladinec
- Marjan Ocepek ml. (ŠD Loka pri Mengšu) kot najboljši igralec z ratingom do 1900
- Andrej Grum (ŠK Trzin) kot najboljši igralec z ratingom do 1800
- Janez Andlovic (ŠK Trzin) kot najboljši igralec z ratingom do 1700
- Ivan Varga (ŠK Trzin) kot najboljši igralec z ratingom do 1600

Vzporedno z glavnim turnirjem se je v istem prostoru odvijal tudi turnir osnovnošolcev, kjer je nastopilo nepričakovano veliko (kar devetnajst!) mladih privrženecv šaha. Pogled na njihovo zavzetost pri igri je bil navdušujoč, pa čeprav so nekateri izmed njih naredili šele prve korake v očarljivi svet črno-belih polj. Zaslugo za takšen odziv gre najverjetneje pripisati mentorici s tukajšnje OŠ ge. Simoni PIRC, ki vodi šahovski krožek. Tudi nadebudneži so odigrali svoj turnir z devetimi koli, in ob koncu je postal zmagovalec Jan TAVČAR, enak izkupiček 8,5 točk na drugem mestu pa je zbral Anže SKVARČA. Tretje mesto je pripadlo Valu KMETIČU, na peto mesto v enotni konkurenci pa se je uvrstila najboljša učenka Manca RAKUN.

ANDREJ GRUM

Šah v nekaj vrsticah – in problem

Zadnje dejanje letošnjih ligaških nastopov je bil tudi letos zaključni turnir Ljubljanske delavske šahovske lige. Med sedemindevajsetimi prijavljenimi ekipami so v prostorih Osnovne šole Komenda nastopile tudi tri trzinske, in sicer: PECOS PUB (v sestavi: M. Tunjič, I. Rojs, N. Jukan in S. Rijavec), BUSCOTRADE (M. Troha, V. Urbanc, A. Grum, G. Banfi) ter DOM – IN Agencija za nepremičnine (J. Andlovic, S. Mlakar, B. Mihelič, I. Varga in rezerva F. Banko). Po zanimivih bojih v petih kolih pospešenega šaha (15 min za partijo) je zmagala ekipa MKK Podpeč, ki je bila zaradi svoje sestave favorit že pred začetkom. Zmagovalci so oddali le štiri točke in drugouvrščeno ekipo ŠK Ig prehiteli kar za dve točki. Zelo dobro je nastopilo prvoimenovano trzinsko moštvo, ki je z osvojenimi 12 točkami zasedlo sedmo mesto. Ekipa Buscotrade je bila na koncu šestnajsta (polovični točkovni izkupiček), igralci tretje trzinske ekipe pa so pristali na 20. mestu (8,5 točk).

Da ljubiteljem šaha ne bo dolgčas, objavljam še zanimiv šahovski problem (povzet s spleta), katerega rešitev ne bo težko najti, saj zadoščata belemu le dve potezi, da matira nasprotnikovega kralja. Pa veliko uspeha!

ANDREJ GRUM

Šahovski krožek

V nedeljo, 16. maja 2010, smo ob prazniku občine Trzin skupaj s šahovskim klubom Trzin in Občino Trzin organizirali šolsko tekmovanje. Na njem je sodelovalo kar 46 starejših igralcev, iz osnovne šole Trzin pa je tekmovalo enajst učencev in tri učenke. Na tekmovanje smo povabili osnovno šolo Mengeš. Prišlo je pet učencev. Naši trije zelo dobri igralci so bili žal odsotni, ker so tekmovali v Rogaški Slatini na Kadetski ligi 2010. Med tekmovalci so bili tudi trije otroci, ki obiskujejo vrtec. Dva mlajša otroka iz vrtca sta le gledala, ker še nista pripravljena. Učenci in učenke so odigrali 9 kol- švicarja. Nekaj učencev me je prijetno presenetilo, ker so pokazali, da zmorejo sedeti za mizo devet iger po pol ure.

Treba pa je povedati, da se je zdaj večina naših učencev in učenek tekmovanja udeležilo prvič, saj so običajni predstavniki šole manjkali, kar je škoda za njihovo število točk.

Prvič je za otroka in tudi staršev naporno, ker se srečajo z veliko pravili in navodili. Starši so na tekmovanju zavzeto sodelovali in pomagali. Dobili smo sponzorstvo in pomoč celotne družine Kmetič, ki nam je ves čas stala ob strani. Anej in Val sta pokazala veliko znanja in vztrajnosti.

Za tekmovanje smo se v naprej kar temeljito pripravljali, saj smo pripravili plakate, fotografije, svoje rezultate. Nalepili smo jih na oglasne deske po jedilnici, kjer se je odvijalo tekmovanje. Zahvalili bi se gospodu Jovanu, podjetju Haribo bonboni, šahovskemu klubu Trzin in Občini Trzin za sponzorska darila. Ob tej priliki bi se zahvalila gospodu Ocepku, ki me podpira in mi pri vsem pomaga. Iz vsega srca sem mu hvaležna za ves trud. Ravno tako staršem, ki mi pomagajo in verjamejo vame. Učencem in učenkam bi se zahvalila za sodelovanje pri organizaciji tekmovanja. Vseh otrok ne morem izpostaviti, ampak Ano Hrvatini moram, ker je nekaj posebnega. V letošnjem letu je pokazala veliko znanja in motivacije. Hodi na tekmovanja, obiskuje šahovski klub Loka, naredila je več izdelkov za oglasno desko in pomagala pri obešanju izdelkov na oglasne deske. Hodi dvakrat tedensko na krožek in vedno z veseljem igra. Upam, da bo veselje do igre obdržala in svoje znanje izpolnila. Enako želim vsem ostalim učencem in učenkam, in četudi nekateri ne veste, kdaj vam bo znanje šaha koristilo, vam povem, da se nikoli ne ve, kdaj nas bo nekdo izzval na dvoboju, in takrat ga lahko presenetite in pokažete, da tudi današnja mladina rada igra kraljevsko igro.

Vsem želim lepe počitnice - pa kakšno igro odigrajte!

SIMONA PIRC

RECEPT ZA ZDRAVO ŽIVLJENJE

1. DIFAR d.o.o.

Naravna zaščita jeter

V jetih se nenehno dogajajo številni življenjsko pomembni metabolični procesi, kot so razgradnja ogljikovih hidratov, beljakovin in maščob, shranjevanje vitaminov ter mineralov, pa tudi razgradnja številnih organskih tujih in škodljivih snovi. Ti vključuje tudi alkohol, zdravila in mnoge druge kemikalije, ki jih vsakodnevno vnašamo v organizem. Čeprav imajo jetra sposobnost obnavljanja, procesi detoksikacije lahko pustijo posledice oziroma lahko pride do motenj in bolezni jeter. Najbolji nasvet za zaščito jeter je vsekakor izogibanje vsem škodljivim vplivom, kot so alkohol, nezdrava prehrana in kajenje.

Zdravim in pesticidom v hrani pa se je nemogoče popolnoma izogniti, zato naravnemu procesu regeneracije priporočamo podporo z izvlečkom pradolov pegastega badlja in vitamini skupine B, ki so skupaj dokazali najboljši hepatoprotektivni učinek. Samo semena pegastega badlja vsebujejo najbolj zdravilni silimarini - flavonolignani, ki je mešanica flavonoidov, gnetin, eteričnega olja in vitamina E. Silimarini, aktivna učinkovina pegastega badlja, je v različnih pokazala številne pozitivne učinke, kot so: antioksidativno in protivnetno delovanje ter spodbujanje jetrnih celic k regeneraciji. Zato se pegasti badelj uporablja pri preprečevanju motenj v delovanju jeter in pri že obstoječih, poškodbah ter boleznih jeter, kot ima izredno najučinkovitejših zdravilnih rastlin. Silimarini ni vodotopen zato uživanje čaja pri obolenjih jeter ni učinkovito. Učinkoviti so samo visoko koncentrirani suhi izvlečki semen, v obliki kapsul ali tablet. Priporočen dnevni odmerek silimarina naj bi znašal od 200 do 400 mg. Poleg omenjenih učinkov se silimarini priporočata tudi: pri težavah z izločanjem žolča, osebam z žolčnimi kamni in tudi pri povečani koncentraciji holesterola v krvi. Predvsem naj bi vplival na povečanje koncentracije HDL (dobrega) holesterola v krvi, zmanjšal pa rivo LDL (slabega) in skupnega holesterola v krvi.

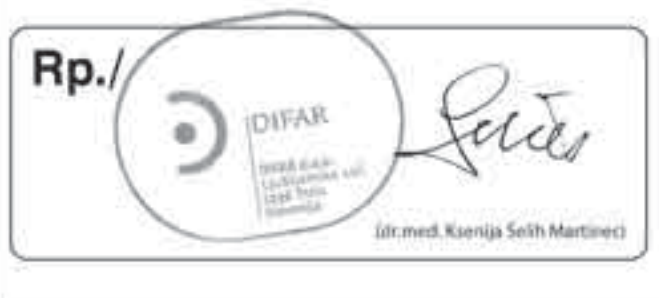
Natural Wealthy® Silimarini Plus, ob 175 mg standardiziranega izvlečka pegastega badlja s 140 mg silimarina, vsebuje tudi vitamine skupine B (B1, B2, B6, B12, niacin in folno kislino) in izvleček sladkega korena, kar jetrom daje več zaščite. Priporočamo za zaščito jeter pred škodljivimi vplivi in za obnavljanje jetrnih celic, pri zamaščenosti jeter, kot pomoč pri zdravljenju toksičnih obolenj jeter, pri akutnem ali kroničnem vnetju (hepatitisu) in zgrinjanih jetrnih cirozi, pri pitju večjih količin alkohola in po zdravljenju z zdravili.

Silimarini Plus, več silimarina za več zaščito, za obnavljanje zdravja jeter in žolča ter pri pogostem vnetju stvar, ki lahko škodujejo našemu zdravju. Uporaba pegastega badlja je varna in se priporoča za zdravljenje jetrnih obolenj daljše obdobje. Številnimi študijami strokovnjaki niso ugotovili neželjenih stranskih učinkov pri uživanju silimarina.

Jetra so cenjeni za razstrupljanje organizma. Če so preobremenjena, zaradi prevelike količine alkohola in drugih nevarnih snovi, od strupov iz okolja, rpn, vdihovanje cigaretnega dima, pri delu z barvami in kemikalijami, pri vdihavanju izpušnih plinov predvsem v mestih ali od jemanja zdravil, je sposobnost obnavljanja jeter zmanjšana.

2. PRIJAZNO VABLJENI

- 1) Difar specializirana prodajalna
- 2) Delovni čas: 10-18h (ponedeljek-petek)
- 3) Naslov: Ljubljanska 12c, Trzin
- 4) Telefon: +386 1 564 11 95
- 5) Spletni naslov: www.difar.si
- 6) E-naslov: info@difar.si

Tlake naokoli

Opoldne na poldnem

Ob koncu prve junijske dekade, natančneje med obiskom prvega vročinskega vala, je izgubila trzinska panorama še zadnje snežne krpe, ki so vztrajale na najvišjih prisojeh Grintovcev. Na osjah in v bolj senčnih, globokih in strmih žlebovih ter grapah pa bo vztrajal sneg še vsaj do sredine poletja. Ne pozabimo, da je bila letošnja zima s snegom nadpovprečno bogata, še posebno tu spodaj in le malo manj tam zgoraj. Sorazmerno hladna je bila tudi pomlad, sicer pa je prav te dni, ko smo dolinci na široko vstopili v poletje, začčenja v višjih legah višek pomladi. Nič ne de, če ste zamudili goliške narcise, po gorskih pašnikih in travnikih, pa tudi višje v skalnatem svetu, je še veliko drugih, manj znanih, a zato prav nič manj lepih cvetlic. Višje smo, bolj so sramežljive in očem skrite, saj se morajo ves čas prilagajati tamkajšnjim »surovim« podnebnim razmeram.

Vrh Trupejevega poldna

Te še zdaleč niso surove, ampak za tiste nadmorske višine čisto običajne. V dolini takih razmer v glavnem ni, bolj se je bati drugih surovin in surovosti, namreč tistih, ko se pehamo za »ljubi kruhek«. Kdaj, če ne poleti je čas za skok v višave, tudi v tem letnem času za dežjem vedno posije sonce. Poleti so za gorniški potep najbolj primerni prvi dnevi po večjem poslabšanju vremena s padavinami. Takrat je dobra tudi sicer poleti precej slaba vidljivost, zato ponekod ne rečejo zaman, »da je zrak umit«. Ker se moramo tudi mi »notranje umiti« in nas k temu posredno spodbuja še narava sama, je čas, da tudi resneje »pomigamo«, sicer nas bo na višku planinske sezone »dajala sapa«. Če smo fit, nas ne bo, zato se lahko brez težav odpravimo tudi dvatisočakom naproti. Začnimo tokrat malce nižje, natančneje na **Trupejevem poldnu (1931 m)**, imenitnem razgledniku Zahodnih Karavank. Mejni vrh je idealen za razgledovanje bližnjih in nekoliko bolj oddaljenih gora, dolin in kotlin. Ob tem ste se gotovo vprašali, od kod tako nenavadno ime vrha. Nič lažjega, na severni strani, torej na avstrijskem Koroškem, leži v podnožju vrsta samotnih kmetij, med njimi tudi Trupejeva. Če od tam opazujete dnevno pot sonca, boste ugotovili, da je opoldne oziroma ob 13. uri (naše ure so trenutno eno uro pred »sončnim časom«) točno nad prej omenjenim vrhom. Tovrstne gore – poldnice ali ponce, imamo tudi pri nas, le da se namesto po kmetiji imenujejo kar po krajih, katerim kažejo poldne (Martuljek, Rateče).

Predlagamo, da se na Trupejevo poldne odpravite s Srednjega Vrha, slikovitega naselja na prisojni pobočni polici, edinega, ki leži na severni strani Zgornjesavske doline, in to kar okrog dvesto metrov nad njenim dnem. Na vzhodnem koncu vasi teče potok Jerman, ki ga na svoji poti do izliva v Savo Dolinko prekinjajo kar trije slapovi. Mi pa se bomo pri eni od kmetij odpravili navzgor po dobrem kolovozu, ki poteka ves čas vzdolž že omenjenega

Špik, osrednji vrh istoimenske gorske skupine po poletni nevihti
(Foto: Miha Pavšek)

pa je to le še spomin na nekdanjo železniško progo Jesenice – Rateče (še prej Trbiž), ki je potekala po Zgornjesavski dolini in so jo ukinili leta 1966 takratni »modreci« prostorskega razvoja tega dela Slovenije. No, pustimo te zadeve raje tam, kjer se je o njih tudi odločalo, torej v dolini, in se odpravimo dalje v zatrep Železnice, kjer stoji ob potoku lovska kočica. Vas to na kaj spominja? Seveda, čas je za malico! Kdor pa si že neučakano želi širnega razgleda, mu preostane do vrha, ki štrli tik nad ruševjem in se od tod že lepo vidi, le še pol ure. Tam je na vrsti še razgledna malica, v glavni vlogi pa nastopa Špikova gorska skupina.

MIHA PAVŠEK

Prijeten pohod po pomladnem gozdu

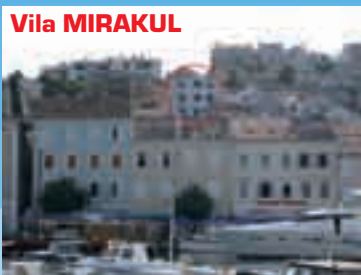
Turistično društvo Kanja Trzin je v soboto, 5. junija, pripravilo 12. pohod po mejah občine Trzin. Na pot, ki je dolga nekaj čez 18 kilometrov, se je tokrat podalo sicer nekoliko manjše število pohodnikov, a sta bila med njimi tudi mlajša deklica in komaj štiriletni deček, ki sta pot prehodila brez težav. Pohodnike je pri brunarici smučarskega društva Trzin v Dolgi dolini čakala malica, prejeli pa so tudi spominke majice. Najzvestejši pohodniki so si posebno priznanje, ki so ga prejeli na festivalu Trzinska pomlad, zagotovo tudi zaslužili. Za vse tiste, ki so po dolgotrajnem deževju prelepo sončno soboto izkoristili za morske užitke, bo društvo pohod ponovilo zadnjo soboto v oktobru.

JOŽI VALENČAK

Vila MIRAKUL *** Mali Lošinj

Donja Bričina 53, Mali Lošinj, **Rezervacije:** e-mail: matjazv@ir-image.si, gsm: +386 41 639 -187

Vila MIRAKUL

Pogled iz apartmaja

Izredno blagodetna kletna

PROSTIH ŠE NEKAJ TEDENSKIH TERMINOV V APARTMAJIH APP2 STUDIO IN APP5 V IDILIČNI MESTNI VILI S ČUDOVITIM POGLEDOM NA ZALIV IN MESTO.

NAJEM APP2 STUDIO za 2 osebi
že od 33,00 eur/dan!

NAJEM APP5 za 5 oseb
že od 59,00 eur/dan!

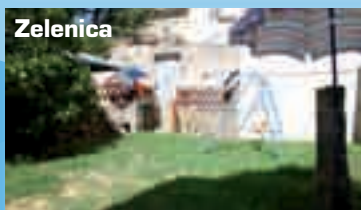
OTROK DO 12. LETA na pomožnem ležišču GRATIS!

Cenik z vsemi cenami si ogledajte na www.vilamirakul.com.

POKLIČITE ZDAJ!

Vrt

Zelenica

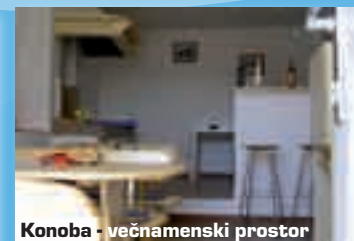
APP5

APP5

APP2

Konoba - večnamenski prostor

Zadnja priložnost za vašo bikini postavo

Samo nekaj tednov je še do vaših počitnic, vam pa ostajajo nezaželene maščobne blazinice.

Še vedno je dovolj časa za oblikovanje vašega telesa za bikini ali pa kopalno obleko z najbolj inovativno metodo: **hyproxi terapijo**. Na trebuhu, bokih zadnjici in nogah bodo občutno zmanjšani obsegi in celulit, koža pa bo čvrstješa.

Naročila na tel.: **041 538 514**

HYPROXI Studio Trzin, Ljubljanska 13.g www.deval.si

Vrstno hišico v Trzinu, na Mlakarjevi ulici, čisto na začetku naselja, s prečudovitim odprtim razgledom in vso urbano infrastrukturo, ugodno prodamo.

Tel.: 041/838 803

MESTNE LEKARNE

LEKARNA DOMŽALE - Ljubljanska 72, 1230 Domžale lekarna.domzale@mestnelekarne.si	01 724 42 80
LEKARNA KAMNIK - Šutova 7, 1240 Kamnik lekarna.sutova@mestnelekarne.si	01 839 70 37
LEKARNA NOVI TRG - Novi trg 26, 1240 Kamnik lekarna.novitr@mestnelekarne.si	01 839 70 39
LEKARNA MENGEŠ - Zorčina 3, 1234 Mengeš lekarna.menges@mestnelekarne.si	01 723 74 66
LEKARNA RADOVLJE - Cesta borov 5a, 1235 Radovlje lekarna.radovlje@mestnelekarne.si	01 724 07 20
LEKARNA MORAVČE - Trg svobode 2, 1251 Moravče lekarna.moravce@mestnelekarne.si	01 723 27 80
LEKARNA NOVA LITVA - Partizanske pet 8, 1270 Litija lekarna.litjazd@mestnelekarne.si	01 899 50 37
LEKARNA LITVA - Trg svobode 1, 1270 Litija lekarna.litja@mestnelekarne.si	01 899 50 41

Dožurni lekarni od 01.01.2010 do 31.12.2010:

LEKARNA DOMŽALE sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00
LEKARNA KAMNIK (Šutova) nedelja in prazniki od 09.00 do 12.00

www.mestnelekarne.si

TOYOTA

Nova Toyota Auris že za 11.990 €.

Toyota Verso
že od 16.990 €.

Toyota Avensis
že od 17.990 €.

Toyota RAV4
že od 20.990 €.

www.toyota.si

AC LOVŠE
Jarška c. 11, Domžale
(01) 729 9000

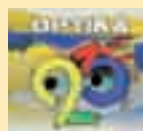
AC LOVŠE
Cesta Staneta Žagarja 65 b, Kranj
(04) 280 9000

**Today
Tomorrow
Toyota**

Kombinirana poraba goriva: 4,7 – 6,5 l/100 km; emisije CO₂: 124 – 152 g/km. Slika vozila je simbolična.

Sončen pozdrav iz OPTIKE 23

Vse več je lepih sončnih dni pred nami, zato bi tokrat namenila **nekaj besed o zaščiti oči pred soncem**. Vaše oči vam bodo hvaležne in ostale bolj zdrave, če jih boste zaščitili z kvalitetnimi sončnimi očali. Skoraj vsak izmed nas uporablja taka ali drugačna sončna očala. Večina ljudi pa ni seznanjena z bistveno funkcijo sončnih očal (zaščito oči in optično funkcijo) in jih uporablja

le kot modni dodatek. Za nas in za naše oči so zelo nevarni ultravijolični žarki (ki so del žarkov, ki jih predstavlja sončna svetloba), žarčenje in življenjski pogoji, ki so se v zadnjih letih korenito spremenili, saj tanjšanje ozonskega plašča in razni umetni viri svetlobe povzročajo veliko sevanja. Prav zato pa pri zaščiti oči ne zadostuje samo zatemnitev stekel, temveč je bistvenega pomena prav zaščita pred škodljivim UV sevanjem (UVA in UVB). Ultravijolični žarki so sicer nevidni, vendar pa lahko pri določeni moči povzročijo vnetje in okvare oči, prezgodnji nastanek sive mrežnice, ... Temna očala, ki ščitijo oči samo pred bleščanjem

so torej lahko nevarna, ker se zenica za temnimi stekli razširi in s tem omogoči, da prihaja skozi širšo zenico še več UV žarkov. Naše oko se samo brani, ob močni svetlobi avtomatsko gledamo ozko, zato je **BOLJE BREZ SONČNIH OČAL** kot da nosimo cenena očala brez UV zaščite!!!

Torej, ko se odločate za nakup sončnih očal, jih kupite tam, kjer je kakovost zagotovljena in preverjena torej pri OPTIKU.

V OPTIKI 23 imamo na policah že NOVO kolekcijo SONČNIH OČAL 2010!

SMO POGODBENI DOBAVITELJI MEDICINSKO-TEHNIČNIH PRIPOMOČKOV, pestra izbira očal na RECEPT!

OKULISTIČNA AMBULANTA vsak četrtek popoldan:

Preglede dioptrije za očala in kontaktne leče, podaljšanje vozniškega dovoljenja, ...

Ob pregledu za kontaktne leče dobite brezplačen poskusni par mehkih kontaktnih leč za 14 dni.

Brezplačne inštrukcije za uporabo vseh vrst kontaktnih leč.

Preglede opravlja izključno priznani zdravnik specialist okulist.

Za okulistični pregled se prijavite na telefon: 059 023 009 ali 040 21 22 23

Delovni čas: pon.-pet. 9h-12h 15h-19h sob. 9h-12h

KUPON

Ob nakupu SONČNIH OČAL

Vam podarimo **20 €**

Plačilo z gotovino!